

Vanaf maandag 7 maart wordt *Veto* verspreid over alle campussen van de KU Leuven. Voor deze starteditie hebben we een campusdossier opgesteld (zie pagina 12 en verder). Daarin kunnen de twee grote beziers van het campusverhaal niet ontbreken.

CAMPUSNIEUWS

Overzichtsdoosiers

Positieve evaluatie nieuw kwaliteitszorgsysteem

Hoge werkdruk enige zorg

De doorloop van het nieuwe kwaliteitszorgsysteem blijkt een succes. Naast een paar kleine veranderingen willen de faculteiten af van de jaarlijkse cyclus. "De werkdruk is te hoog," klinkt het.

RODERIK DE TURCK EN BASIL SAEN

De eerste twee stappen van het nieuwe kwaliteitszorgsysteem COBRA zijn doorlopen. De opleidingen hebben 280 gesprekken georganiseerd met studenten, docenten en medewerkers. De resultaten zijn vervolgens verwerkt in 84 POC-verslagen (Permanente Onderwijscommissie, verantwoordelijk voor een opleiding) en 16 facultaire verslagen. De resultaten zijn sinds 4 maart voor de hele universiteit consulteerbaar op een nieuw kwaliteitszorgportaal.

De verslagen zijn op hun beurt vertaald in een actieplan voor elke POC en faculteit. Uit de enquête die nadien werd afgenomen bij 550 van de deelnemers, blijkt dat 87% het nieuwe systeem als zinvol of zeer zinvol heeft ervaren. Vicerector Onderwijsbeleid Didier Pollefeyt is tevreden: "De inzet van faculteiten en studenten is indrukwekkend."

Door de hoge werkdruk wordt de jaarlijkse doorloop van COBRA evenwel in vraag gesteld. "De werkdruk is te hoog," stelt Jo Tollebeek, decaan Letteren. "Een tweejarige cyclus lijkt voor velen de oplossing."

Evaluatie

De grootste troef van COBRA ligt in de hoge en permanente betrokkenheid van de primaire actoren (studenten, medewerkers en docenten). In het kader van de eerste stap van COBRA wordt elk jaar een inhoudelijk gesprek gevoerd tussen die primaire actoren. Dat is volgens Joris Gevaert, voorzitter Studentenraad KU Leuven, een grote verbetering tegenover het oude systeem van de externe visitaties, die slechts om de acht jaar georganiseerd werden.

Bovendien betreft de doorloop de verschillende niveaus van de universiteit. "De grote betrokkenheid is een verbetering," aldus Peter Lievens,

decaan Wetenschappen. "Kwaliteitszorg is er pas als er ook opvolging is, met name door de kwaliteitszorgcyclus (PDCA) te sluiten, en daar zijn we nog niet aan toe," nuanceert de decaan.

De visie om onderwijs van onderuit te evalueren, is kenmerkend voor het nieuwe systeem. Gevaert beaamt het belang van die bottom-up-benadering: "Volgens een enquête voelt 85% van de deelnemers zich even goed of beter geschikt dan beleidsmakers om te oordelen over de kwaliteit van onze opleiding."

Didier Pollefeyt is tevreden met de eerste proefdoorloop. De vicerector hoopt dan ook een mooi resultaat voor te kunnen leggen aan de instellingsreviewcommissie. Die commissie zal onze universiteit in de nabije toekomst bezoeken (zie kader).

Bovendien gaat het hier om een proefdoorloop. "Aan de modaliteiten kan zeker nog gesleuteld worden," verzekert Pollefeyt ons. De vicerector start dinsdag 8 maart met een ronde van gesprekken met de faculteiten.

Lees verder op pagina 3.

SOCIAAL

Studentenjobs

STUDENT

Dagdisco

Veto breidt uit:

veto

Vanaf nu vind je Veto's tweewekelijks op alle campussen van de KU Leuven. Iedereen is welkom om mee te schrijven, cartoons te tekenen, te fotograferen, video's te maken of gewoon gezellig te chillen. Tot snel.

Opinie

Splinter

Journalisten zijn geen voetballers

Koop een krant naar keuze. Lees de colofon. Doe hetzelfde een halfjaar later. De kans is groot dat er een nieuwe hoofdredacteur aan het roer staat en dat de halve redactie bij de concurrentie zit.

Journalisten *jobhoppen* graag, dat is duidelijk. Om de zoveel tijd verschijnen er berichten over het nieuwste lijstje op de cv van Jürgen Oosterwaal of Joël De Ceulaer. Met die transfers is niks mis, met de hetze erover wel.

Het is een signaal van een evolutie die al langer aan de gang is: journalisten worden merken. Ze krijgen personalityprogramma's en kijken je doordringend aan op de foto's naast hun artikelen.

Is dat dan zo erg? Op het eerste gezicht niet. Journalistiek is een zaak van mensen. Ik ben dan ook de laatste om te pleiten voor een systeem à la *The Economist*. Dat weekblad vermeldt geen enkele auteursnaam en laat zijn stukken daardoor objectiever lijken dan ze theoretisch gezien kunnen zijn.

Dat neemt niet weg dat ik het onkies vind om de individuele journalist een aura te geven. Je impliceert ermee dat achter het artikel één creatieve geest zit, aan wiens brein het is ontsproten. Die premisse klopt niet, op twee vlakken.

Ten eerste weet iedereen die actief is in de (studenten)pers dat journalistiek vaak teamwork is. Je praat met collega's over je insteek. Achteraf gaat je artikel door de handen van een team redacteurs. Het is oneerlijk om al dat noeste werk te verkopen alsof één persoon dat allemaal voor elkaar heeft gekregen. Het enige merk dat je er op zou mogen plakken, is dat van de krant.

Ten tweede is journalistiek geen kunstvorm, maar een ambacht. Uiteraard is vlot en aantrekkelijk schrijven belangrijk, maar het uitzoeken van je onderwerp blijft de premisse van de journalist. Wie zijn schrijven ziet als een werk van creativiteit, kan beter aan een roman beginnen.

Daarbij, en ik beken dat dit een gevoelsargument is, voelt het niet juist aan. Het zijn voetballers en tv-presentatoren die zichzelf cultiveren en met veel poeha overstappen naar de concurrentie. Journalisten zouden de bescheidenheid en beroepsernst moeten hebben om zichzelf ver weg te houden van het voetlicht.

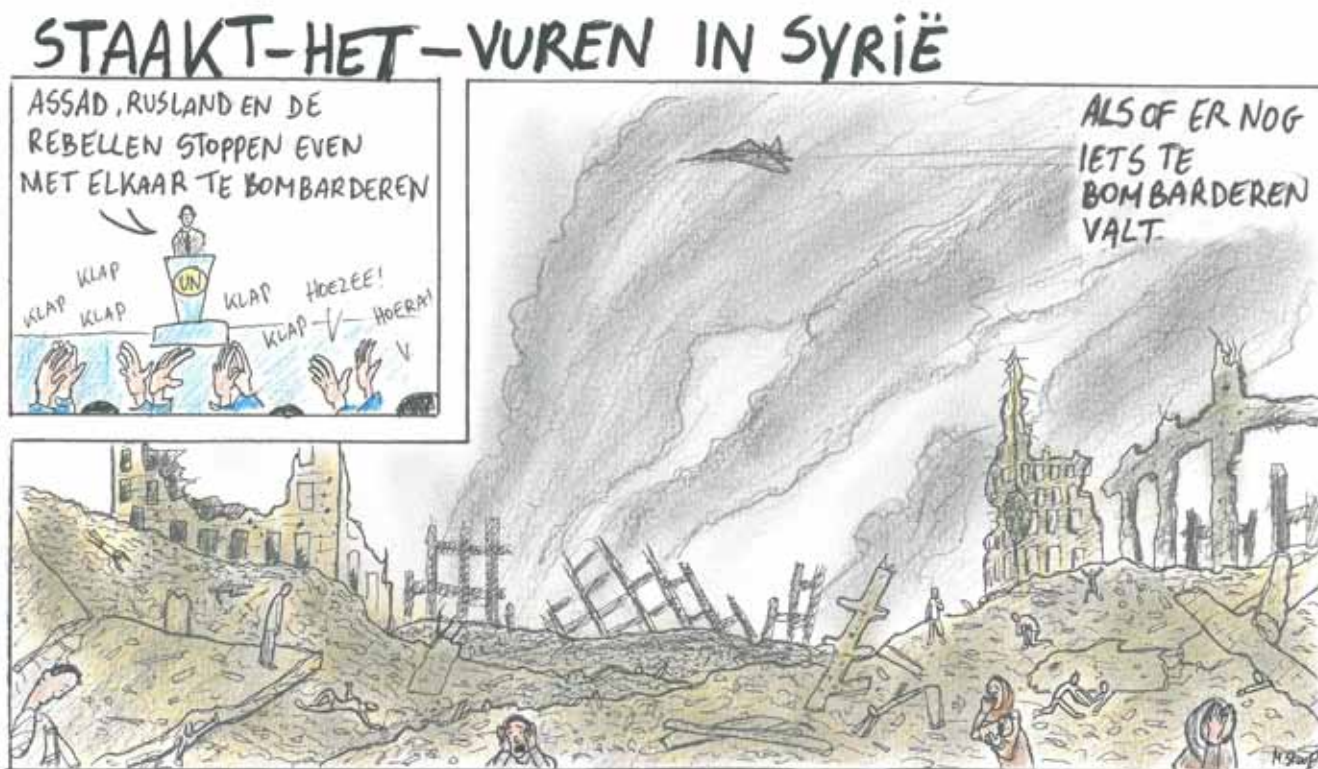
Blijft nog de vraag hoe een publiek kijkt naar de journalist-als-merk. Bij dat merk horen namelijk bepaalde onderwerpen, instellingen, inzichten en meningen. Vertrouwen lezers of kijkers het nog wel als een journalist ineens over een compleet ander expertisegebied begint te schrijven? Hebben bekende journalisten nog wel de vrijheid om iets totaal anders te denken dan iedereen verwacht?

Goede journalisten hebben het recht om met fierheid hun naam onder hun stukken te plaatsen. Die naam mogen ze uitbuiten zoveel ze willen, maar ze horen te bedenken dat de vraag *what's in a name* in dat geval een heel complex en onvoordelig antwoord krijgt.

JASPER VAN LOY

De Splinter bevat een mening van de auteur. Ze bevat niet de mening van de redactie.

Cartoon van de week

Deze week werpt Martijn Stoop een blik op de actualiteit.

Editoriaal

Waar wacht u op?

Onlangs moest ik terugdenken aan mijn allereerste artikel voor *Veto*. Samen met *partner in crime* Pjotr ging ik het duurzaamheidsbeleid van Alma doorlichten.

Makkelijker gezegd dan gedaan, want cijfers over duurzaamheid zijn karig en vaak onbetrouwbaar.

Bescheidenheid is mijn ding niet, dus deel ik vrolijk mee dat het eindresultaat er mocht wezen. En toch. Nu schrijf ik een dergelijk artikel met een heel andere constructie, met meer nadruk op de essentie en minder ruimte voor mening. En meer cijfers, hoe moeilijk die ook te vinden zijn.

Logisch, want sinds dat eerste artikel bij *Veto* ben ik elke week gekomen. Soms om vier artikelen te schrijven, soms ook zonder iets te schrijven. Bewust of niet, leren is bij *Veto* een continu en bijna onafwendbaar proces. Getuige mijn laatste artikel over COBRA (*zie voorpagina en pagina 3*) samen met Basil. Dat artikel is overigens zijn eerste. Iets met cirkels en rond.

Hoewel ik er nu een fundamentele appreciatie voor heb, is het journalistieke aspect nooit de belangrijkste factor geweest in mijn Vetoverhaal. De lijnen van dat verhaal zijn de mensen die je tegekomt. Van de immer behulpzame Margot tot de onverzettbare Kalina. Van Karel en zijn "this face this body" tot Jasper en zijn "matekesmoeras." Van Brecht en zijn liefde voor authentiek reizen tot Heidi die zonder succes haar liefde voor K3 probeert weg te steken. Van Simon G. die net als ik de rap battles uit *8 mile* luidop kan meezingen tot Simon L. die ongeveer de meest indrukwekkende dance battlesmoves heeft die ik ooit gezien heb.

Ik kan nog een tijdje doorgaan, maar dat zegt u waarschijnlijk weinig. U zit immers niet bij *Veto*.

En dat is jammer. Er zijn weinig organisaties die zo een open sfeer hebben als deze krant. U kan hier komen schrijven, tekenen, fotograferen, videos maken, lay-outen of gewoon chillen. Elke week staan we voor iedereen open. Alles mag, niets moet.

Vandaag schrijven we 7 maart. Het is de eerste dag dat *Veto* over alle campussen van de KU Leuven verspreid wordt. Of de uitbreiding naar andere campussen een succes wordt, valt nog af te wachten. Binnen onze huidige redactie is de wil er alvast wel. En in de wandelgangen hoor ik niet zo subtiel gefluister dat iemand wil opkomen als campusredacteur.

We kunnen niemand dwingen om *Veto* te lezen en dat is dan ook ongeveer het laatste wat we zouden willen. Maar weet dit: iedereen is welkom.

"Eigenheid in verscheidenheid," zo karakteriseren Rik Torfs en André Oosterlinck onze universiteit (*zie pagina 14*). Gelijk hebben ze en nergens wordt dat beter weerspiegeld dan in *Veto*.

Waar wacht u op?

RODERIK DE TURCK

Hoofdredacteur. Het editoriaal bevat een mening die gedragen wordt door de redactie.

SUCCESSVOLLE EERSTE PROEFDOORLOOP VAN COBRA, ALLEEN ECONOMIE STRUBBELT TEGEN

Vervolg van voorpagina.

Cycliteit

Het oorspronkelijke plan was de doorloop jaarlijks te organiseren. Door de hoge werklast pleiten velen er voor dat te verminderen. Peter Lievens is duidelijk: "Door de jaarlijkse cyclus kom je terecht in een *ratrace* waarin nieuwe voorstellen worden geponeerd zonder de tijd om er effectief mee om te gaan."

Liesbet Heyvaert, vicedecaan Onderwijs aan faculteit Letteren, beaamt dat: "Het is een hele onderneming geweest en wat ons betreft is de jaarlijkse cyclus niet haalbaar."

Joris Gevaert begrijpt en bevestigt het zware werk. "Het was een hel om al die gespreksleiders te vormen. We kunnen ons vinden in een tweejarige cyclus op voorwaarde dat de mogelijkheid bestaat voor ons om andere kwaliteitszorginitiatieven op te starten."

"De werkdruk is te hoog"

JO TOLLEBEEK,
DECAAN LETTEREN

De studentenvertegenwoordigers hebben immers aangegeven dat de POC een jaar tijd nodig heeft om oplossingen te bedenken."

Pollefeyt geeft aan gevoelig te zijn voor de werkdruk, maar benadrukt dat de kwaliteitszorg niet mag verdwijnen in het ene jaar. "Het is wel cruciaal te beseffen dat kwaliteitszorg permanent blijft."

In de tussenjaren zou op andere manieren extra informatie kunnen verzameld worden als aanvulling binnen COBRA. De combinatie van veelsoortige kwantitatieve en kwalitatieve informatie verbetert zo de validiteit van de data.

Bovendien meent de vicerector dat "zelfs bij een tweejaarlijkse organisatie de representativiteit nog steeds veel hoger ligt dan in het oude achtjarig visitatiesysteem."

Financiering

Nu voorziet de universiteit 500 euro voor elk doorgevoerd gesprek, met 100 euro extra per betrokken campus.

Om alleen de gesprekken te organiseren is dat voldoende vindt Peter Lievens. Toch is het een relatief beperkt bedrag. "Een gesprek kost niets. Maar om het geheel daaraan vast te hangen, bijvoorbeeld voor het extra werk van de onderwijsondersteuners, volstaat het helemaal niet."

Een wijziging van de cycliteit zou bovendien een impact kunnen hebben op de financieringswijze. Als die gebonden blijft aan het organiseren van de gesprekken en deze slechts om de twee jaar georganiseerd worden, zou de ondersteuning voor de faculteiten niet constant zijn. Vicerector Pollefeyt begrijpt de situatie. "In een tweejarige cyclus is deze financiering minder stabiel en kan er nagedacht worden over een bijgestuurde financieringsmethode."

Joris Gevaert voegt bovendien toe dat "de studentenvertegenwoordigers in het tussenjaar een mogelijkheid moeten krijgen om zelf iets te doen, ook op financieel vlak."

Vragen

De proefdoorloop van COBRA bestond uit vijf universiteitsbrede vragen (*zie kader*). Die kunnen beter, vinden sommigen. "Vele studenten, medewerkers en ook docenten vonden de vragen nogal vaag," oordeelt Heyvaert.

Om hieraan tegemoet te komen, stelt vicerector Pollefeyt voor om de eerste en vijfde vraag samen te voegen tot één universiteitsbrede

visievraag. De andere vragen worden in zijn voorstel geschrapt en de faculteiten en de opleidingen krijgen de vrijheid om zelf vragen op te stellen die passen binnen hun eigen opleidingsplannen.

Dat sommige faculteiten sturende vragen kunnen formuleren

"De inzet van faculteiten en studenten is indrukwekkend"

Peter Lievens, decaan van de faculteit wetenschappen, "is het niet realistisch om voldoende gesprekspartners willekeurig bij elkaar te brengen, zeker voor kleine opleidingen. Deze methode leidt ook niet noodzakelijk tot een goede steekproef. Dan is een betrok-

DIDIER POLLEFEYT,
VICERECTOR ONDERWIJSBELEID

of vragen kunnen vermijden, is een bezorgdheid die Pollefeyt begrijpt, maar niet deelt. "We gaan altijd uit van *high trust* in de opleidingen. De kwaliteit van die vragen kan bovendien gecheckt worden door de POC en COOK (*Cel Opmvolging Onderwijskwaliteit, red.*)," stelt Pollefeyt gerust.

Kwantitatief of kwalitatief

Naast een kwalitatief antwoord, kon je tijdens de proefdoorloop een kwantitatieve score meegeven. Niet iedereen is fan.

"Het geven van scores zonder duidelijk evaluatiecriterium komt overeen met nattevingerwerk. Wij zien de scores graag verdwijnen," bevestigt Peter Lievens.

Tollebeek sluit zich daarbij aan: "Ik vind kwalitatieve antwoorden per definitie beter. Studenten reageren op een verschillende manier op quoteringen. Sommigen kiezen een gemiddelde, anderen kiezen altijd extremen. Als opleidingscoördinator ben je daar niet veel mee."

Selectie gesprekspartners

Ook de selectie van de gesprekspartners is niet onbesproken. Nu worden de studenten, medewerkers en docenten in principe willekeurig geselecteerd. Volgens

kenheid van iedereen, zoals het geval is op onze docentendagen, veel beter. Hier moet samen met statistici over nagedacht worden.

Pollefeyt erkent dat het beter kan en moet, maar benadrukt dat het nieuwe systeem al een enorme verbetering is ten opzichte van het vorige. "In het oude systeem sprak een externe commissie om de acht jaar een groepje studenten, die dikwijls op voorhand voorbereid werden. Nu krijg je zeer waardevolle en onafhankelijke feedback van veel meer studenten."

Hoewel de resultaten van de doorloop nog diepgaand bekeken moeten worden, duikt er voor sommigen alvast zinvolle informatie op. "Dat onze studenten meer stages wilden, wisten we al. Maar door COBRA komt die vraag toch zeer nadrukkelijk naar boven," vertelt Tollebeek.

Extern perspectief

Er is nu al budget voor faculteiten om externe *peers* uit te nodigen. Zij krijgen daarvoor elke drie jaar 600 euro. Vicerector Pollefeyt wil dat bedrag graag omhoog trekken met middelen die vrijkomen door een verlaagde cycliteit. "Een verder versterkt extern perspectief bij de doorloop van COBRA kan de kwaliteit ervan alleen ten goede komen."

Dat de modaliteiten gaan veranderen, lijkt een zekerheid. Toch zijn er weinig stemmen te vinden die ontkennen dat het systeem een grote verbetering is en de betrokkenheid verhoogt.

Peter Lievens wijst op werkpunten, maar vertrouwt erop dat die aangepakt kunnen worden. "Globaal gezien was dit een hele mooie oefening. De problemen zijn kinderziektes, die zeker kunnen worden genezen."

Economie

Op de algemene vergadering van 26 februari heeft er een vertrouwensstemming plaatsgevonden over COBRA.

De studentenvertegenwoordigers van de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen (FEB) stemden onthouding, de rest van de vertegenwoordigers stemden voor.

"Het idee achter COBRA is goed, maar wij kunnen ons niet vinden in de huidige invulling," verklaart Jelle Baats, preses Economika.

Volgens Baats werkt de POC van economie correct en is er dus weinig nood aan een nieuw systeem. "Bovendien heeft onze

DATA BEZOEKEN INSTELLINGSREVIEW

Bezoek 1: 15 en 16 november 2016

Bezoek 2: 7, 8 en 9 december 2016

Dat impliceert dat de deadline voor het indienen van de kritische zelfreflectie op 5 oktober 2016 komt te liggen, een maand na de geplande proefaudit.

WTF? COBRA

COBRA is het nieuwste systeem om de onderwijskwaliteitszorg aan de KU Leuven te waarborgen. Tot vorig jaar gebeurde de kwaliteitscontrole door middel van opleidingsvisitaties. Het COBRA-plan van vicerector Onderwijsbeleid Didier Pollefeyt moet de universiteit nu in staat stellen om zelf haar onderwijskwaliteit te garanderen. Dat is belangrijk om door de instellingsreview te raken.

Dit academiejaar is aan heel wat faculteiten een proefdoorloop gestart. COBRA telt drie fases. In eerste instantie komt de stem van studenten, docenten en medewerkers aan bod tijdens georganiseerde gesprekken. In fase twee en drie worden die resultaten dan besproken op respectievelijk facultair en universitair niveau.

OUDE VRAGENSET

1. Daagt de opleiding je uit om je tot [x] te ontwikkelen?
2. Bespreek de doelen van de opleiding.
3. Bespreek de opbouw van de opleiding.
4. Bespreek de evaluatie van studenten (examens).
5. Ervaar je de opleiding als een plek tot brede vorming als persoon?

VOORSTEL NIEUWE VRAGENSET

1. Universiteitsbrede visievraag
2. Vraag of vragen opgesteld door POC/Faculteit/Groep

CARTOON Pjotr Hubin

faculteit net de Equis accreditatie gekregen, die ook vele andere economische topinstellingen hebben," vult de preses aan.

Toch kan er verder gewerkt worden met COBRA, al moet de invulling grondig veranderen, vindt Baats. "Zowel de faculteit als de studentenvertegenwoordigers willen meer facultaire vrijheid bij de invulling van het kwaliteitssysteem, zodat we het kunnen afstemmen op het Equis systeem. Nu moeten we te veel mobiliseren en krijgen we te weinig return op onze tijdsinvestering."

De faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen is bezig aan haar evaluatie van de doorloop en wenst vooralsnog niet te reageren.

Sociaal

HOEVEEL IS DE EED VAN HIPPOCRATES NOG WAARD?

De Hitlerjugend van Gasthuisberg

Geneeskundestudenten zijn te apathisch en geprivilegieerd. Dat is althans de conclusie van Gentse professor Jan De Maeseneer, een mening die hij neerschreef in een opiniestuk voor De Standaard.

NORA SLEIDERINK

Het stuk deed veel stof opwaaien en liet ons allen met de vraag: wat is er van aan? Moeten we ook voor de toekomstige Leuvense artsen vrezzen of valt de barmhartigheid van onze medestudenten op Gasthuisberg best mee?

Dat empathie een essentiële eigenschap is van een arts, daar zijn de meeste geneeskundestudenten het over eens. "Je moet een vertrouwensrelatie hebben met je patiënt," zegt Tom, die in zijn laatste jaar Geneeskunde zit in Leuven. "Empathie zorgt voor kwaliteitsvolle zorg."

Toch moet je dat nuanceren volgens Olivia*, die in haar tweede jaar zit. "Voor mij kan een arts zijn patiënten zelfs als pure objecten beschouwen. Zolang hij dat niet laat merken en goed werk aflevert, is hij een goede arts."

Hitlerjugend

Controversiëler is de link die De Maeseneer trekt tussen dat empathisch vermogen en politieke voorkeur. Iets wat vooral bij rechtse geneeskundestudenten niet in goede aarde viel. "Sommige van mijn studiegenoten vinden dat we worden afgeschilderd als de nieuwe Hitlerjugend," vertelt Sacha*, eerstejaars Geneeskunde aan de UGent.

"Empathie zorgt voor kwaliteitsvolle zorg"

TOM, GENEESKUNDESTUDENT

Zelf vindt ze het ook te kort door de bocht om een correlatie te maken tussen stemgedrag en empathisch vermogen. "Toch denk ik dat hij ook een punt heeft. Sommige geneeskundestudenten lijken het enkel voor het geld te doen, maar dat hangt los van politieke voorkeur."

Die mening is ook Finn, preses bij de Leuvense studentenvereniging Medica, aange-

daan. "Je hoeft niet de idealistische wereldverbeteraar te zijn om aan geneeskunde te beginnen. Er zijn artsen van alle verschillende politieke strekkingen en ideologieën, die allen heel goed werk leveren."

Samy, eerstejaars geneeskunde aan de KU Leuven, staat daar argwanender tegenover. In een rechts gedachtegoed worden mensen volgens hem niet gelijk beschouwd, waardoor ook patiënten niet op een evenwaardige behandeling kunnen rekenen. "Tenzij dat iemand mij het tegendeel kan bewijzen, denk ik toch dat een arts die Vlaams Belang stemt, zijn vooroordelen niet achter zich kan laten bij de behandeling van een patiënt van vreemde origine."

Te blank

Zelf is Samy ook van vreemde afkomst, iets wat volgens het opiniestuk zeldzaam is bij de

populatie geneeskundestudenten. Dat erkent hij. "In mijn aula zijn er nog geen vijf studenten met vreemde roots." Tom, Finn en Olivia beamen dat. "Etnisch-culturele minderheden krijgen in dit land vaak minder kansen," meent die laatste. "Het Nederlandstalige toelatingsexamen zou een drempel kunnen vormen."

"Je hoeft geen idealistische wereldverbeteraar te zijn"

FINN, PRESES MEDICA

Toch is ze voorstander van die proef, omdat een goede kennis van het Nederlands nu eenmaal nodig is om te slagen voor de opleiding in Vlaanderen.

Ver-van-mijn-bed-show

Volgens De Maeseneer ligt het probleem echter niet enkel bij huidskleur. Geneeskundestudenten zouden ook een te geprivilegieerde achtergrond hebben. Voor velen is kansarmoede een ver-van-mijn-bed-show.

Dat lijkt het beroep van de ouders van de doorsnee geneeskundestudent te bevestigen. "In de aula werd gevraagd wiens ouders arts waren en een derde stak zijn hand op," zegt Samy. "Ik denk dat de meesten dus wel uit een welvarende familie komen."

Meer confrontatie met kansarmoede vindt Samy een goede zaak. "Door veel te zien, word je geraakt en verandert ook je wereldbeeld. Zo leer je bij om uiteindelijk een betere arts te worden."

Ook bij Medica proberen ze de kloof te verkleinen. "Onze sociale werkgroep organiseert projecten om studenten in contact te brengen met een wereld die ze niet kennen," vertelt Finn.

Zo denkt Medica aan een ontmoetingsproject tussen studenten en artsen met een migratieachtergrond die een gelijkwaardigheidsexamen moeten afleggen om hun diploma te laten erkennen. Ook zamelt Medicas werkgroep (W)Arme Landen geld in voor een project in het zuiden.

Bovendien merkt Finn op dat studenten vaak zelf actief op zoek gaan naar dergelijke opportuniteiten. "Ik zou dus niet te veel conclusies koppelen aan het opiniestuk van De Maeseneer. Hij wil vooral de discussie openen."* Olivia en Sacha zijn fictieve namen

CARTOON Martijn Stoop

Studenten werken steeds meer tijdens het academiejaar

Steeds meer studenten doen een studentenjob tijdens het academiejaar. Bij de KU Leuven is er geen zicht op wat de effecten zijn op hun studieresultaten.

MARGOT DE BOECK

Sinds 2013 is het mogelijk om 50 dagen tijdens een jaar te werken als student in plaats van 23 dagen in de zomervakantie en 23 dagen tijdens het academiejaar. Dat zorgde voor een forse toename van studenten die werken tijdens het academiejaar.

Een studie van het uitzendbureau Randstad geeft aan dat het aantal studenten dat werkt tijdens het academiejaar

is gestegen naar 63 procent van alle studenten, waar het aantal nog op 45 procent lag in 2010.

Er ligt al een aantal jaar een voorstel op tafel om studentenarbeid nog verder te flexibiliseren van 50 dagen naar 400 uur. Dat zou er op 1 januari 2017 komen, al zijn er nog heel wat issues vooraleer het zo ver is.

"Bij studenten is er zeker de vraag, aangezien ze vaak minder uren op een dag doen en zo dus meer zouden kunnen werken," vertelt

Paul Verschueren, directeur Research en Economic Affairs bij Federgon, Federatie van HR-dienstverleners. "Maar de uitzendsector is niet

"Je doet vaardigheden op voor je latere carrière"

PAUL VERSCHUEREN, DIRECTEUR FEDERGON

zo overtuigd. Dit brengt een zwaardere administratieve last met zich mee. Als je op een dag acht uur werkt, moet je één contract opstellen.

Als je vier dagen twee uur werkt, moet je daar-entegen vier contracten opstellen."

Brigitta De Baets, coördinator bij de jobdienst van de KU Leuven, wijst bovendien op de grote kost om deze maatregel door te voeren: "De administratieve werklast voor de werkgever wordt veel groter, die nu uren en geen dagen zal moeten bijhouden, wat intensiever is. Dat blijkt uit een begroting die de RSZ (Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, red.) in 2014 heeft opgesteld."

Multicampusjobdienst

Jaarlijks zijn 400.000 studenten of schoolieren aan de slag. Bijna 9000 van hen zoekt een job via de jobdienst van de KU

CREATIONISME AAN DE KU LEUVEN: GOD IS NIET MEETBAAR

"Creationisme is boerenbedrog"

De ontdekking van een negende planeet in ons zonnestelsel inspireerde theologe Benedicte Lemmelijn tot een blogpost. Die viel echter niet bij iedereen in goede aarde.

MAARTEN LANGHENDRIES
EN JOES MINIS

Astronomen vermoedden al een tijdje het bestaan van deze *Planet Nine*, maar het bewijs werd pas enkele weken geleden geleverd. Wetenschappers kunnen de planeet immers niet rechtstreeks waarnemen, maar leiden haar aanwezigheid af door de invloed die ze uitoefent op nabijgelegen dwergplaneten.

Creationisme light?

In een blogpost vergeleek Benedicte Lemmelijn, hoogleraar aan de faculteit Theologie, deze bewijsvoering met hoe gelovigen naar God kijken. "Sommige mensen bewonderen alles in de natuur zo, dat bij hen het idee ontstaat dat er méér moet zijn. Op dezelfde manier hebben de fysici gekeken naar *Planet Nine* ze zagen enkel wat de gevolgen waren van de planeet, niet de planeet zelf. Die analogie verwonderde mij en daarom schreef ik die blog," laat ze weten.

Al snel kreeg Lemmelijn kritiek over zich heen. Onder andere Lieven Scheire sprak in een tweet van "creationisme light."

"Ik vond het al bij al een redelijk onschuldige blogtekst, die in de lijn lag van wat ik zou verwachten," nuanceert Tom Wenseleers, evolutiebioloog aan de KU Leuven, "maar het ruikt allemaal net iets te veel naar *intelligent design*."

Die theorie ontkent de evolutie niet, zoals creationisme dat wel doet, maar zegt dat de wereld zo complex is dat ze wel het werk moet zijn van een hogere macht. "Ze proberen het creationisme in een iets wetenschappelijker klinkend jasje te steken, maar het blijft even absurd natuurlijk," benadrukt Wenseleers scherp.

Creationisme en de universiteit

Het is niet de eerste keer dat de KU Leuven in opspraak komt door beschuldigingen van creationisme. In 2011 was er een rel rond een lezing gegeven door een volgeling van de Turkse creationist Harun Yahya, die een *Atlas Of Creation* bij elkaar schreef.

"Die lezing vond ik hoogst choquerend," zegt Wenseleers, "mede omdat Yahya betrokken is bij allerlei criminele feiten en op dat moment zelfs veroordeeld was tot een gevangenisstraf."

Ook aan de faculteit Theologie klinkt het streng: "Creationisme is boerenbedrog," benadrukt Johan Verstraeten, theoloog verbonden aan de onderzoekseenheid Theologische en Comparatieve Ethiek. "Het is wetenschappelijk gewoon onhoudbaar."

"Waar men wel vragen over kan stellen, ook wetenschappelijke, is of alles puur toevallig is," gaat hij verder, bijvoorbeeld over het zogenaamde toevalsdenken van Monod. Maar dat is gewoon een filosofische interpretatie van feiten."

Is er dan geen enkele plaats voor creationisme aan de universiteit? "Het is het recht van studenten of mensen die ergens een site hebben of een blog om een mening te hebben," zegt

Verstraeten, creationisme doceren is volgens hem echter geen optie aan een wetenschappelijk instituut. Ook Wenseleers stelt dat zo'n blogbericht wel moet kunnen, "zolang het niet de kant op gaat van bepaalde Amerikaanse universiteiten, waar geen evolutietheorie meer onderwezen mag worden. Dat is echt problematisch."

Redeneren versus bewijzen

Er kwam vooral veel reactie op de manier waarop Lemmelijn indirect denken gebruikt in haar betoog, onder andere van Tim Smits, verbonden aan het instituut voor Mediastudies. "Bij een indirect bewijs probeer je eigenlijk een theorie te verwerpen. Als die niet verworpen kan worden, moet je hem dus aannemen," legt Smits uit. "Lemmelijns godsbewijs gaat daarentegen juist om het vinden

van redenen waarom die theorie juist is. Dat is een hele andere manier van denken."

Lemmelijn benadrukt dat ze

tuit voor Wijsbegeerte, vult aan: "Een duidelijk teken van creationisme zag ik niet noodzakelijk, wel een foute opvatting over wat

"Een duidelijk teken van creationisme zag ik niet"

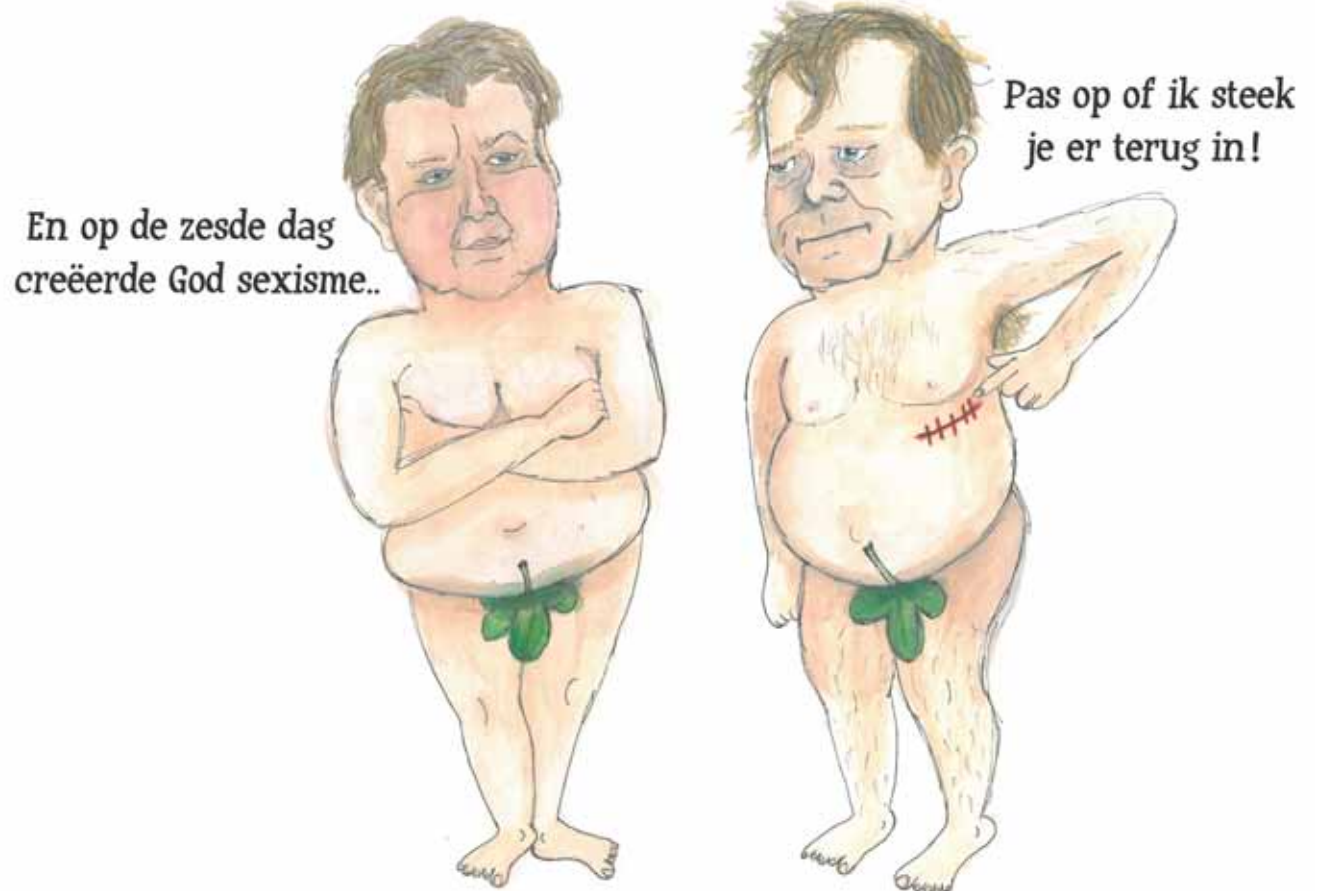
SYLVIA WENMACKERS, WETENSCHAPSFILOSOFE

geen wetenschappelijke methode heeft gebruikt: "Ik heb de indruk dat de positieve wetenschappers denken dat ik beslag wil leggen op hun methode om te zeggen dat God er is, maar dat heb ik niet gedaan en dat heb ik ook niet willen doen. Ik wilde enkel zeggen dat de methoden op elkaar leken, geen parallellen trekken."

Sylvia Wenmackers, wetenschapsfilosofe aan het Hoger Insti-

wetenschappelijk denken inhoudt."

"Deductie laat je enkel toe uit aannames steeds smallere conclusies te trekken," gaat Wenmackers verder, "in tegenstelling tot inductie en abductie, waarbij je meer buiten de contouren kan denken." In de exacte wetenschap is dit een courante manier van redeneren, "maar het is geen bewijsvoering."

"Het ruikt allemaal net iets te veel naar *intelligent design*" vindt Tom Wenseleers, evolutiebioloog
CARTOON Karolien Favoreel

"WE RADEN EERSTEJAARS AF TE VEEL ENGAGEMENT OP TE NEMEN"

Leuven. "Wij zoeken bijna 3000 studenten. Toch is er min of meer een evenwicht tussen ons aanbod en de vraag, want zoekende studenten zoeken niet alleen via ons."

De internationale studenten blijken wel uit de boot te vallen: "Slechts 20 procent van ons aanbod is toegankelijk voor anderstalige studenten. Zij zijn net vrangende partij om hun studiebudget aan te vullen."

De verschillende campussen van de KU Leuven werken met verschillende jobdiensten, al zijn er volgens De Baets nog geen plannen om deze diensten samen te voegen tot één multicampusjobdienst.

"Slechts 20 procent van onze jobs zijn geschikt voor internationale studenten"

BRIGITTA DE BAETS, COÖRDINATOR
JOBDIENST KU LEUVEN

"Het aanbod van hun jobdatabank, de Jos-databank die open staat voor bijna alle Vlaamse studenten, is bijna even groot als dat van ons. Als we dat zouden

openstellen, blijft het aanbod bijna gelijk voor een veel grotere groep studenten. Uitbreiden naar andere campussen zou dus vooral uitdraaien in het nadeel van de Leuvense student.

Zelf betalen

Volgens de studie van Randstad spendeert 10 procent van de studenten gemiddeld 29 procent van zijn zelfverdiende geld aan zijn studie. De Baets geeft aan dat er bij de KU Leuven geen zicht is in hoeverre studenten zelf moeten werken om hun studie te financieren.

"Er wordt in de studie dan gezegd dat het "maar tien procent is," maar als je kijkt naar het geheel van hoger onderwijs stu-

denten is dat een grote groep. Het is niet duidelijk in welke mate zij precies hun studie financieren."

Bovendien is er ook geen zicht op het effect van studentenjobs doorheen het jaar op het studieresultaat. "Daarom raden wij eerstejaarsstudenten ook af om te veel engagement in hun job op te nemen. Als beginnende student weet je nog niet waar de grenzen liggen," vindt De Baets.

Daar gaat Verschuere tegen in: "Je moet ervan uitgaan dat iemand van 18 de juiste keuze kan maken om wel of niet te werken. Bij een studentenjob doe je vaardigheden op die een meerwaarde zijn voor je latere carrière."

Student

De legende

“Ik ben te onbenullig om zelf naar de maan te vliegen”

Dirk Vandepitte

Sommige profen hebben een naam die in heel Leuven klinkt als een bel. Het zijn bronnen van verhalen, confessions en legendes. Veto voelt enkelen van hen aan de tand.

Dirk Vandepitte is gewoon hoogleraar aan het departement Werktuigkunde en staat gekend om zijn perfect getekende cirkels en de bouw van een raket. "Ingenieurs zijn geen nerds," vertelt hij.

MARGOT DE BOECK

U geeft veel vakken, waarvan een aantal ook bekend staan als buisvak. Wat maakt van u zo'n moeilijke prof?

Vandepitte: "Misschien stellen studenten zich in het begin iets voor wat niet past bij mijn verwachtingspatroon en dan vinden ze dat te moeilijk. Ik ga ervan uit dat studenten weten wat in de cursus staat. Op een examen reproduceren wat in de les is gezegd, kan een papagaai ook. Ik verwacht dat je daar als student iets van kan maken en iets aan kan toevoegen."

“Ik vermoed dat ik onbewust grappig ben”

Op het examen gebruikt u voorbeelden uit het echte leven.

Vandepitte: "We leven in de reële wereld. In mijn vakdomein hebben we de wiskunde en de wetenschap van de fysica, maar dan moet je daar in de context ook iets mee kunnen doen. Als eerstejaars moet je nog een beetje ondervinden hoe het eraan toegaat."

Studenten lijken uw tekenkunsten zeer te waarderen. Was u graag kunstenaar geweest?

Vandepitte: "Dat is geen kunst, dat is om iets duidelijk te maken. Tekenen is maar een taal, zoals we nu Nederlands spreken en vroeger Latijn. De ene beheerst de taal wat beter dan de andere. Het zijn ook maar schetsjes die ik op het bord maak, maar het is wel de bedoeling dat het iets herkenbaars voorstelt."

"Sommige zaken leg ik liever uit in *real time* - sorry voor de ingenieurstaal -, maar dat wil dus zeggen dat we hier en nu de ontwikkeling van de redenering maken. Met een powerpoint kan je er dan te flitsend doorheen gaan. Het heeft een vormend karakter om samen iets op te bouwen, ook al kost een tekening maken soms wat tijd."

Nerds

U bent nogal expressief. Zet u daar in de lessen op in?

Vandepitte: "Je moet voor animo zorgen als je een publiek van jonge lieden gedurende 2 uur toch niet te ver wil laten afdwalen. Dat wordt lastiger en lastiger. Vroeger was de jeugd nog wat meer meegaand. Om de GSM te doen zwijgen heb ik al allerlei technieken geprobeerd, maar geen enkele methode is succesvol gebleken want het blijft een hardnekkige kwaal."

Met humor hoopt u de studenten bij de les te houden.

Vandepitte: "Dat is niet bewust. Ik vermoed dat ik onbewust grappig ben. Ik sta daar om een ernstige boodschap te vertellen."

"Ik vind het vakdomein van de mechanica zelf leuk, maar niet in de mate dat dat grappig is. Voor mij hoeft dat geen lang verhaal van grappen te zijn, maar als dat helpt om de boodschap te begrijpen, heeft dat wel een doel."

Van ingenieurs wordt graag gezegd dat ze niet al te grappig zijn. Klopt dat volgens u?

Vandepitte: "Ingenieurs hebben inderdaad niet de reputatie de

goedlachse lamme goedzak te zijn. In een groot deel van de gemeenschap worden wij als nerds aanzien. Dat is natuurlijk een complete misvatting."

Vindt u zichzelf een typische ingenieur?

Vandepitte: "Dat is een moeilijke vraag, want ik weet niet goed wat ik me daarbij moet voorstellen. De buitenwereld denkt vaak dat academici een beetje wereldvreemd zijn, omdat het bedrijfsleven nu eenmaal gedreven is door economische belangen. De universitaire aanpak van onderwijs, onderzoek en ontwikkeling staat daar nogal eens inderdaad haaks op."

"Maar als we op lange termijn nog iets willen betekenen, is er nood aan een degelijke onderbouwing van technische ontwikkelingen."

Uw stem slaat soms een beetje over op een grappige manier. Studenten vinden dat wel ludiek.

Vandepitte: "Het is niet zo dat ik een stemprobleem heb. Ik moet wel zeggen dat ik dat soms wel een beetje forceer. Om wat animo in de zaak te houden kan het nuttig zijn om eens van toonhoogte te veranderen."

"Meestal is dat dus bewust en soms gebeurt dat eens onbedoeld. Twee uur lang monotoon spreken *it is very boring he, for everyone*. Het staat wel in functie van, ik ga niet voor een onnozel zinnetje een stemverheffing doen. Als het nuttig is om ergens de aandacht op te vestigen, kunnen allerlei *triggers* gebruikt worden."

Naar de maan

U bent ook actief in de ruimtevaartsector.

Vandepitte: "Na mijn doctoraat heb ik drie jaar in de ruimtevaartindustrie gewerkt bij het toenmalige Fokker Space & Systems. Ik vind ruimtevaart nog altijd een fascinerende omgeving."

U was betrokken bij Rosetta, een ruimtesonde die een komeet bestudeert?

Vandepitte: "In een vroege fase van de missie heb ik onderzoek gedaan om te zien of een uitgeboord monster van het lichaam van de komeet kon worden teruggebracht in een soort frigo naar de aarde. Dat is niet mogelijk gebleken, maar dat was wel een verrijkende ervaring."

"Daarnaast was ik bij Fokker medeverantwoordelijk voor het motorophangingsysteem voor de eerste trap van het lanceervoertuig Ariane 5. Dat functioneert al 20 jaar en daar ben ik trots op, want dat is tastbaar gebleven. Het geeft voldoening als je iets kan realiseren wat functioneert in de werkelijke wereld. In mijn geval was dat een raket."

Was u zelf graag naar de maan gevlogen?

Vandepitte: "Nee, dat moet u zich niet voorstellen. Astronaut is echt een heel apart beroep, zo zijn er ook niet veel in de wereld. Ik hou meer van de techniciteit van wat er in de ruimtevaart gebeurt. Om astronaut te worden ben ik veel te onbenullig, daarvoor heb je andere capaciteiten nodig. Misschien heb ik daar als kind ooit wel van gedroomd,

maar dat herinner ik me niet echt."

Welke capaciteiten hebt u dan niet?

Vandepitte: "Astronaut is een veeleisende job. Je moet beschikken over een zeer grote technische kunde. Je moet een specifieke taak uitoefenen, zoals laboranten die experimenten moeten uitvoeren met monsters, of je moet iets herstellen als een garagist, maar dan in een heel aparte omgeving."

"Lichamelijk en psychologisch moet je tegen het een en ander bestand zijn want het is niet zo makkelijk om zomaar in een raket te stappen om de zware rit te maken."

Hoe bent u dan bij de ingenieurs beland?

Vandepitte: "Zoals de meeste van onze studenten had ik een beetje affiniteit met wiskunde, maar ik wilde toch iets in de reële wereld doen. Het is nooit expliciet de bedoeling geweest om prof te worden. De opportuniteit heeft zich aangediend, toen de promotor van mijn doctoraat overleed. Het is niet zo dat dat altijd mijn plan is geweest."

Wat wenst u toekomstige ingenieurs toe?

Vandepitte: "Ik wens dat studenten met overtuiging hun studie beleven, maar ook met verantwoordelijkheidsgevoel. Doe de zaken die moeten gebeuren en de GSM is dan voor een ander moment."

WAT NA DE DAGDISCO VAN HDR?

"Preses is verantwoordelijke van de fakbar"

Deze week zit de fakbarcommissie samen om het Huis der Rechten aan het woord te laten na een faliekant afgelopen dagdisco. Ondertussen wil LOKO de banden tussen VRG en haar fakbar nauwer zien.

JASPER VAN LOY

Na het incident tijdens de dagdisco van HdR vorige week wordt stilaan duidelijk welke oorzaken aan de basis kunnen liggen. Studentenkoepel LOKO ziet alvast heil in een sterkere link tussen rechtenkring VRG en haar fakbar. "LOKO heeft een belangrijke rol wat betreft de goede band tussen fakbars en het presidium," zegt Cilia Gouwy, die voor LOKO mee in het fakbaroverleg zetelt. "We moeten duidelijk maken dat de preses nog altijd de hoofdverantwoordelijke van de fakbar is en het aanspreekpunt voor de stad, de KU Leuven en de politie."

"Ik voel een vrij grote afstand tussen het HdR en het VRG"

CILIA GOUWY,
LOKO-VERTEGENWOORDIGER
FAKBAROVERLEG

Gouwy refereert ook naar de fakbarcode, waarin staat dat de fakbar is ingebed in een studentenkring, hoewel er steeds wordt gesproken over de fakbarverantwoordelijke en niet specifiek over de preses. "Ik voel al het hele jaar dat er een vrij grote afstand is tussen het HdR en het VRG. Uiteraard is dat niet de volledige verklaring voor de gebeurtenis."

Haar collega Tom Biesheuvel, ook bezig met het fakbarbeleid, vult aan: "Ik hoop dat de manier waarop LOKO het hele jaar

samen met de kringen werkt, ook hier kan worden doorgezet in de beste verstandhouding." Zowel de verantwoordelijken van het HdR als VRG-preses Jonas Vernimmen wensten niet te reageren.

Afsprakenkader

Dinsdag hoort de fakbarcommissie de verantwoordelijken van het HdR. "We roepen alle betrokkenen samen om ieders deel van het verhaal te horen," zegt studenteninspecteur Rik de Langhe. "Samen evalueren we het incident en bekijken we hoe het verder moet."

"We gaan moeten kijken hoe we zulke activiteiten verantwoord kunnen laten doorgaan. Naast de fakbarcode, een heel accuraat instrument, is er ook een afsprakenkader rond dagdisco's," zegt studentenschen Bieke Verlinden (sp.a).

Ze benadrukt dat ze het overleg in alle rust en luwte wil voeren. "Ik ben niet van plan om in het wilde weg te schieten of aan steekvlampolitiek te doen," verzekert ze. "Enkel in alle stilte kunnen we met effectieve, gedragen oplossingen komen om Leuven zo overlast luw te maken."

In een eerder artikel op de website van *Veto* haalde De Langhe al de enorme opkomst aan als een van de oorzaken. Toen de fakbar volzet was, werd de portier simpelweg omvergelopen door studenten die buiten stonden en binnen wilde feesten. "Ze hadden minimum vijf professionele portiers moeten voorzien," zegt de Langhe. "Want die ene portier kon die bende niet tegenhouden."

Halve euro

In het idee van een dagdisco op zich ziet de studenteninspecteur weinig graten. "Technisch gezien is dat niet meer of minder dan een feestje overdag. Doordat de pintjes maar een halve euro kostten, trok de dagdisco wel een heel ander publiek. Met zo'n invulling wordt het wel een beetje onhoudbaar."

Net als De Langhe haalt ook Verlinden de lage drankprijs als oorzaak aan. "Hier is duidelijk sprake van overmatig alcoholgebruik. Dat start in de namiddag, daar moet je geen tekeningetje bij maken," zegt ze. Gouwy deelt de mening van De Langhe. "Eigenlijk kunnen de preses en de fakbar hier niets aan doen, ze

"Enkelingen hebben de boel verziekt"

BIEKE VERLINDEN, SCHEPEN
STUDENTENZAKEN

hadden gewoon geen pintjes van een halve euro moeten schenken."

"Het toont aan dat alcoholpreventie een nagel blijft waarop we moeten blijven kloppen," stelt ze vast. "Dat is doeltreffender dan regeltjes verscherpen die in de praktijk niet te volgen zijn."

De schepen vindt het jammer dat het incident een smet werpt op het fakbarleven. "Enkelingen hebben de boel verziekt en de fakbars in een negatief daglicht geplaatst. Jammer, want die hebben de afgelopen jaren enorm veel inspanningen geleverd om de overlast te beperken."

De Langhe beaamt dat en wijst in het bijzonder op de positieve sfeer van de laatste weken. "De laatste vrijdagen stond er in de krant bijna geen enkel bericht over overlast," stelt hij vast. "De combinatie van pintjes aan een halve euro en dit incident zorgt voor een negatief, maar onterecht beeld van het fakbargebeuren," concludeert Biesheuvel.

Bloedserieusweek

Van 14 tot 17 maart vindt opnieuw de Bloedserieusweek plaats in Leuven. Gedurende deze week kan iedereen die zich geroepen voelt, bloed doneren in de Universiteitshallen, het Gymnasium of op Gasthuisberg. Om de bloeddonoren te bedanken, organiseert Bloedserieus ook deze keer enkele evenementen waar je als bloeddonor aan kan deelnemen, waaronder een cantus, een filmavond, een comedyshow en een initiatie volksdansen.

Jo Vert, voorzitter van Bloedserieus Leuven verwacht ook dit semester om en bij de 4000 donoren. Aan mensen met "schrik van de prik" geeft ze de boodschap om hun angst toch te overwinnen: "Neem een vriend of vriendin mee om elkaar te motiveren, hou je bezig op je smartphone voor wat afleiding. Dan voel je er eigenlijk weinig van." Daarnaast wijst ze op het grote belang van bloeddonaties: "Je kan er echt mensenlevens mee redden en het neemt slechts een uurtje van je tijd in beslag."

Studentenkringen leerkrachten fuseren

Educata en Didactica, de twee studentenkringen van de lerarenopleiding van de UC Leuven-Limburg, gaan binnenkort fuseren. Educata was oorspronkelijk de kring voor aspirant-leraars aan Groep T, Didactica voor die aan de voormalige KH Leuven.

"Het was voor de UCLL niet langer praktisch om met twee kringen die werkzaam waren binnen dezelfde opleiding, samen te werken," aldus Yorben de Maeyer, preses van Didactica.

Momenteel werken beide kringen samen om te zorgen voor een eerlijke en evenredige vertegenwoordiging in de toekomstige kring. Ook wie de nieuwe preses zal worden, is nog niet bekend.

De nieuwe naam vormt een ander struikelblok. Educata, een samentrekking van de huidige namen, en één van de voorstellen, is reeds van tafel geveegd. De zoektocht naar een nieuwe naam duurt nog voort. "De naam staat nog niet vast. Volgende maand zullen vergaderingen daarover uitsluitel moeten geven," zo verhaalt de preses van Educata, Karen Boon.

Beide kringen vinden het jammer dat ze, ten gevolge van de fusie, hun kringgeschiedenis moeten loslaten. Ondertussen staan ze positief tegenover de samenwerking en zien ze die als noodzakelijk voor de werking binnen de opleiding.

Innovatieve geluidsinstallatie in Albatros

Albatros, de fuifzaal van studentenkoepel LOKO, heeft geïnvesteerd in een nieuwe geluidsinstallatie die de fuifervaring een boost moet geven.

De laatste maanden kwamen er namelijk meer en meer klachten betreffende de muziek. Volgens veel feestgangers was die in sommige delen van de zaal te zacht, terwijl er regelmatig klachten binnen kwamen van geluidsoverlast door buurtbewoners. Voorzitter Thomas Ganne wijdt dat probleem aan het feit dat de boxen te hoog hingen. "Het geluid kon de massa niet bereiken en zorgde voor opmerkingen dat de muziek te zacht stond terwijl de geluidslimieten wel werden bereikt."

Om het geluid te verbeteren, investeerde Albatros in acht nieuwe kleine boxen en werden de oude boxen op een strategische plaats gehangen. De grote innovatie bestaat hierbij uit de installatie van de subwoofers aan het plafond: "Die aanpak is relatief nieuw op het gebied van audiodistributie en zorgt voor een goede geluidsbeleving," aldus Ganne.

GORAN VERLUYTEN

Student kortjes belichten de laatste ontwikkelingen in het universitair landschap.

Cultuur

Geldstromen

“Het cultuurbudget

is veel te laag”

Van de 40 miljoen euro aan centrale werkingsmiddelen gaat slechts €557.000* rechtstreeks naar cultuur. Dat budget is nog te beperkt, vindt vicerector Cultuurbeleid Katlijn Malfliet. HEIDI VAN ROMPUY EN ANNELEEN VAN KUYCK

Cultuur

Naast een lichtbaken van onderzoek en onderwijs kan de KU Leuven best beschreven worden als een gigantische machine. De brandstof? Geld, natuurlijk. Alloceren is troef, maar vooral ook zeer moeilijk.

1. Rectorale Dienst

De Rectorale Dienst Cultuur, die ondergebracht is in het STUK-gebouw, kan jaarlijks rekenen op een vaste toekenning van €142.000. "Met dat bedrag financieren we onder meer de cultuurkaart, de universitaire ensembles, de ondersteuning van de kringtonelenwerking, Faculty Stars en de universiteitsbeiaard," aldus Kristien Jacobs van de Dienst Cultuur. "Daarbovenop zijn de inkomsten van de verkoop van de cultuurkaart essentieel, die jaarlijks neerkomen op ongeveer €98.000."

"Het budget van de Dienst Cultuur is te laag," vindt vicerector Cultuurbeleid Katlijn Malfliet. "Een echt goed cultuurbeleid zou meer ruimte moeten krijgen. We zoeken altijd naar geld, maar moeten soms creatief zijn."

De verschillende faculteiten krijgen geen aparte financiële steun voor cultuur, maar kunnen er wel voor kiezen iets te organiseren vanuit hun eigen, algemene budget. "We stimuleren de faculteiten om zelf culturele initiatieven op touw te zetten. In de rechtenfaculteit is Bernard Tilleman nu al actief bezig met kunst in de bibliotheek. Ook de faculteit theologie heeft een goed kunstbeleid," aldus Malfliet.

Extra rectorale budgetten

Bovenop dat bedrag kan vicerector Malfliet rekenen op een bijkomende beleidsruimte van € 30.000 voor de Commissie Academisch Erfgoed, die onder andere de talrijke historische gebouwen van de universiteit beheert. "Daarnaast gaat €20.000 naar structurele samenwerkingen zoals Artefact en het nieuwe vak Contemporary Dance, Theory and Analysis binnen de opleiding Culturele studies," legt Jacobs uit.

Dat totaalbedrag van €50.000 valt volledig onder de budgetbevoegdheid van de vicerector, in tegenstelling tot de bovenstaande financiële middelen die volledig door de Dienst Cultuur worden beheerd. Graag zou de vicerector echter nog meer budget zien om studenten aan cultuurparticipatie te laten doen: "Het is voor hen een aanzienlijke meerwaarde

om de alma mater op een andere manier te zien."

Verder krijgt ook de Commissie Actuele Kunst €40.000 voor de aankoop en verwerking van kunstwerken. Dat bedrag valt rechtstreeks onder het Secretariaat Directeur-generaal.

Tot slot valt ook de nauwe samenwerking tussen de KU Leuven en STUK binnen de budgetten van de rectorale dienst. Die vertaalt zich jaarlijks in een financiële bijdrage van €80.000 voor de culturele werking van het kunstencentrum. STUK kreeg haar gebouw in de Naamsestraat voor 50 jaar in erfpacht en is zo sterk verbonden met de universiteit.

Het totale bedrag binnen de rectorale diensten komt zo op €312.000, verspreid over de budgetbevoegdheden van de Rectorale Dienst Cultuur, vicerector Malfliet, het Secretariaat Directeur-generaal en kunstencentrum STUK. Dat bedrag laat de inkomsten uit de cultuurkaart buiten beschouwing en focust op de subsidiëring vanuit de universiteit zelf.

Sponsors

Al die financiële middelen voor de cultuurwerking van de universiteit komen vooralsnog grotendeels van binnenuit. "Wij komen als universiteit niet in aanmerking voor het kunstendecreet," licht Malfliet toe.

Volgens de vicerector worden evenmin private sponsors aangetrokken: "Dat geeft ons natuurlijk een grote onafhankelijkheid en vrijheid. Vroeger is Faculty Stars wel eens financieel gesteund door een advocatenkantoor, maar dat gebeurt op dit ogenblik niet meer."

Toch droomt ze luidop van een zogenaamde 'University Trust', naar het model van de National Trust in het Verenigd Koninkrijk. "Ik denk dat zo'n trust, waarbij mensen geld doneren voor het behoud van het roerend en onroerend patrimonium, zeer zinvol is voor de identiteit van de universiteit. Die gaat niet alleen over kennis."

Ook in de spin-offs van de KU Leuven ziet Malfliet mogelijkheden voor extra budgettaire ruimte. Daarnaast wil ze de alumni financieel bij het cultuurbeleid betrekken.

FOTO: Bavo NYS

2. Eenmalige projectsubsidies

"Naast de samenwerking met STUK, steunt de KU Leuven ook activiteiten van Leuvense spelers zoals Het nieuwstedelijk. Daardoor onderscheidt de universiteit zich als een heel actieve participant in het cultuur gebeuren. Daarin is de KU Leuven uniek," benadrukt Koenraad Debackere, algemeen beheerder van de KU Leuven.

Dat is onder andere mogelijk door het specifieke budget dat voor eenmalige projecten wordt vrijgemaakt. Tijdens het werkingsjaar 2015 bedroeg dat budget €245.000. Jacobs specificeert de bestemming van dat geld: "Een aantal grootschalige, culturele projecten aan de universiteit vallen onder die beleidsruimte: bijvoorbeeld de invulling van de site rond het oude Anatomische Theater, de oprichting van het BAC Atelier en de ondersteuning van de cultuurwerking van de Universiteitsbibliotheek."

Het budget van de rectorale diensten en de bovenstaande financiële steun aan eenmalige projecten zijn samen goed voor een totaalbedrag van ongeveer €557.000.

Apart beleidsdomein

Sinds de aanstelling van Malfliet in 2013, is cultuur voor het eerst een apart beleidsdomein binnen de KU Leuven. De komst van een eigen vicerector en beleidsruimte betekende evenwel niet dat het totale budget sindsdien drastisch is gestegen.

"We werken met de zogenaamde nullijn. In principe krijgen we niets meer dan het voorgaande jaar," verklaart Malfliet. Debackere legt uit waarom: "Omwille van de besparingen bij de Vlaamse Overheid kunnen we te veel kostenstijging niet bolwerken. De middelen zijn schaars. Die nullijn kunnen we natuurlijk niet exact aanhouden."

Toch nuanceert Malfliet: "Ik heb nog nooit tevergeefs naar extra financiële steun vanuit de reserve van de rector gevraagd. Bovendien resulteerde het uitbouwen van het nieuwe beleidsdomein in het aanwerven van een nieuwe medewerker bij de Dienst Cultuur."

Daarnaast wijst Debackere erop dat het budget van de eenmalige projectsubsidies sinds de aanstelling van Malfliet is verdubbeld. "Al is dat bedrag uiteraard niet-recurrent (*terugkerend, red.*)," nuanceert hij.

“Een echt goed cultuurbeleid moet meer ruimte krijgen”

KATLIJN MALFLIET,
VICIRECTOR CULTUUR

“De universiteit onderscheidt zich als een actieve participant in het cultuur gebeuren”

KOENRAAD DEBACKERE,
ALGEMEEN BEHEERDER

3. Erfgoed en cultuur

Een derde en laatste component binnen de budgettering is de Dienst Erfgoed en Cultuur van de Universiteitsbibliotheek, die echter niet geheel onder de concrete cultuurwerking van de KU Leuven valt. Die dienst kan jaarlijks rekenen op € 375.000.

"Met dat budget wordt de collectievorming voor het bibliothecaire erfgoed in de Centrale Bibliotheek, en het beheer en behoud ervan bekostigd," zegt Hilde Van Kiel, directeur van de Universiteitsbibliotheek. "Daarnaast wordt hiermee ook de cultuur- en evenementenwerking van de Bibliotheek gefinancierd."

Debackere spreekt hier over een duidelijke verwevenheid van verschillende activiteiten. "Er is een *spillover* tussen verschillende budgetten. Bibliothecair erfgoed is enerzijds input voor een deel van het wetenschappelijk onderzoek binnen heel wat faculteiten in de Humane wetenschappen. Anderzijds kan je belangrijke manuscripten bijvoorbeeld ook gebruiken in een tentoonstelling."

Opgeteld komen de afzonderlijke budgetten neer op ongeveer € 932.000, inclusief de Dienst Erfgoed en Cultuur van de Universiteitsbibliotheek deze keer. Nog steeds slechts een peulenschil in vergelijking met de 40 miljoen euro aan centrale werkingsmiddelen.

"62% van ons totale budget bestaat uit projecten van externe opdrachtgevers. Deze middelen zijn door de opdrachtgevers gedimensioneerd om die projecten te kunnen uitvoeren. Voor de rest moeten we zorgen dat we met de overige 38% aan centrale werkingsmiddelen onder andere onze 1500 professoren, een gedeelte van de assistenten, het academisch en technisch personeel en van de nodige investeringen in het onderhoud en de verwarming van de gebouwen kunnen betalen," legt Debackere de situatie uit.

*De vermelde bedragen in dit artikel zijn afgerond en zijn de meest recent gevalideerde, namelijk die uit 2015 waarvan de jaarrekening net is afgesloten.

DERDE ELSEWHERECONCERT SPRINGT NET ONDER DE LAT

Huiveren tussen de stoommachines

Afgelopen woensdag vond het derde Elsewhereconcert plaats met Daghraeven en Involves. Het Thermotechnisch Instituut bleek weer een sfeervolle locatie, maar een volledig geslaagde avond werd het niet.

MAARTEN LANGHENDRIES

Met Elsewhere slaan cultuurcentrum 30CC en kunstencentrum STUK de handen in elkaar om muziek buiten de concertzalen te brengen. In december gaven CHVE en Syndrome zo een betoverend concert in de stemmige kapel van het KADOC. Deze keer was het oog gevallen op het Thermotechnisch Instituut in Heverlee. Tussen de oude tentoongestelde machines en verwrongen getuigen van een ijzeren verleden stonden, zoals in de eerdere edities, twee groepen op het podium die de grenzen van wat muziek kan zijn, afdastten.

Na een korte rondleiding door een sympathieke ingenieur mocht Daghraeven als eerste het gebouw laten daveren. Dat is vrij letterlijk te nemen. Daghraeven is een nieuw project van Kevin Imbrechts, ook bekend als spilfiguur van Illuminine. Als die laatste band echter het licht voorstelt, dan is Daghraeven de pikzwarte, ijzige afgrond.

Een rillingen veroorzakende finale maakte iets goed

Hier geen lichtelijk melancholische klanken, wel kille ambient en beklemmende drones. Het gebouw, met zijn oude industriële setting, dat nog extra gewicht kreeg door de schaarse belichting, smolt perfect samen met de muziek. Een minpunt was wel dat de ramen bij momenten heel hard meetrilden, wat wel durfde storen. Op andere momenten sloot het dan weer uitstekend aan bij de muziek.

Wie een over het podium dansende Imbrechts wou aanschouwen, was op het ver-

keerde optreden terecht gekomen. Geconcentreerd bleef de muzikant een heel optreden strak over zijn laptop en effecten gebogen. Bij dit soort muziek is het vooral de erg fysieke ervaring tijdens een concert die de meerwaarde vormt. Door de fragiliteit van het gebouw bleef het volume over het algemeen redelijk beperkt, waardoor die fysieke ervaring soms ontbrak. Maar al bij al toch knap hoe Imbrichts je meetrokt in zijn duistere trip.

Gotische fusie

Daarna was het de beurt aan Involves, een trio rond drumster Karen Willems. Een dame waar wij niet graag problemen mee zouden hebben en die op het vlak van drummen van niemand lessen te leren had. De muziek bestond uit een mengeling van noiserock en iets wat je zou kunnen omschrijven als gotische fusie (bestaat dat genre ondertussen al?). Het optreden bleek echter een hobbelig parcours.

Op sommige momenten probeerden de drie net iets té hard. Als je dan toch het ongeleide projectiel wilt uithangen, wees dan boeiend ongeleid. Kettingen bovenhalen en toch niet irriteren is, als je niet Einstürzende Neubauten heet, sowieso al moeilijk. Wanneer het trio echter een strak samenspel neer-

zette, werd het meteen veel meeslepender, zeker tegen het einde van de set aan. Een rillingen veroorzakende finale maakte toch nog iets goed. Over het algemeen was het wel een

Daghraeven is de pikzwarte, ijzige afgrond

geslaagde avond te noemen, die het niveau van de vorige edities echter net niet haalde.

De vierde en laatste Elsewhere vindt plaats op 4 mei in het Museum voor Dierkunde.

FOTO Anneluus Vermeersch

Recensie Kabbelende stand-upfilosofie

Zelfverklaarde stand-upfilosoof Laura van Dolron en acteur Steve Aernouts zoeken naar de pauzeknop van het leven. In hun voorstelling "Wat nu nodig is" vinden ze die helaas niet.

BRECHT CASTEL

Vorige week ging in 30CC/Wagehuys de voorstelling *Wat nu nodig is* in première. Het stuk is een herwerking van een Nederlands succes. We krijgen een dik uur zogenaamde stand-upfilosofie, maar zowel onze lachspieren als onze wijsgerige verwondering blijven op hun honger zitten.

Het stuk is een lange monoloog, gebracht door twee personen. Waarom theatermaker Laura van Dolron en Steve Aernouts de tekst onderling verdeelden, is niet duidelijk. Er is weinig interactie tussen de spe-

lers en de tekst was sterker overgekomen als een echte monoloog.

We kregen een caloriearme versie en bleven op onze honger zitten

Van Dolron vertelt helder de mooie en eigenzinnige tekst, die ze overigens zelf schreef, maar begeestert geenszins. Aernouts zet wel krachtig een autobiografische klootzak neer. Een egoïstisch ei-

keltje zoals we dat ook in onszelf herkennen.

Geen mening

Een recensie schrijven over dit stuk is bizar, want de spelers roepen ons expliciet op om vooral niets van het stuk te vinden. Vandaag moeten we over alles een mening hebben en dat zint deze dokters van de tijd niet. "Opinie zien ze liever als de gekke naam voor een keffende hond."

We mogen dus geen mening hebben over de show en krijgen zelfs de toestemming om tijdens het stuk in slaap te vallen. De vertellers doen bewust geen moeite, zodat wij als publiek ook geen moeite moeten doen. Dat is misschien een mooi metagegeven, maar het zorgt er vooral voor dat het stuk kabbelt. Als wij iets willen zien kabbelen, vleien we ons wel langs een riviertje. *Wat nu nodig is* klinkt dwin-

gend en dat is het ook. Al vermaant deze preek, compleet met vingertje, je vooral om je niet in een keurslijf te laten dwingen. Niet door het kapitalisme, niet door onze samenleving, niet door ons imago, niet door de drang naar non-conformisme Door niets. We moeten op pauze drukken en alles even stilzetten. Maar een voorstelling die over alles gaat, werkt niet en heeft het omgekeerde effect.

Yoga

De grondstroom van hun betoog is nochtans duidelijk: minder is meer. Jammer genoeg houden de makers zich zelf niet aan dat advies. Doordat er te veel thema's worden aangesneden, is er wel voor elk wat wils. Ons sprak bijvoorbeeld het stuk over zelfhaat enorm aan, maar die paar momenten van herkenning zijn te weinig om ons te boeien. Spijtig

dat we niet effectief een dutje hebben gedaan.

De tekst bevatte soms leuke wendingen, maar geen echte filosofische diepgang. We kregen een caloriearme versie en bleven dus op onze honger zitten. Wat wegdrogen bij het decor dan? Dat was wel mooi, maar het droeg niets bij.

We mogen tijdens het stuk slapen

In boekvorm of in columns komt deze tekst waarschijnlijk goed tot zijn recht. Er zitten zeker mooie waarheden in, maar verveel ons er niet mee in een theaterzaal. Van Dolron raadt ons aan om yoga te gaan volgen. Dat hadden we beter gedaan in plaats van af te zakken naar het Wagehuys.

Internationaal

INTERVIEW MET INTERNATIONAAL POLITICOLOOG JONATHAN HOLSLAG

“Een nieuwe wereldoorlog is even waarschijnlijk als in 1914”

Jonathan Holslag (VUB) is onze voornaamste China-expert. Net nu Europa kreunt, dreigt daar het kruitvat te ontploffen. Holslag heeft zijn vingers aan de pols van deze tijd.

SAM RIJNDERS

In een klein kamertje aan de rand van Brussel kunnen grote ideeën broeien. Al jaren waarschuwt Jonathan Holslag voor de Chinese dreiging en hekelt hij ons makke antwoord daarop.

We openen met een concreet incident. Twee weken eerder installeerde de Chinese overheid nieuwe raketten op een eiland in de Zuid-Chinese zee. Daar botsen heel wat territoriale belangen. Een teken aan de wand?

“Een logische stap,” vindt Holslag. “China wil haar territoriale claims daar kracht bij zetten en haar rivalen - vooral de Verenigde Staten - afschrikken. Eigenlijk verbaast het dat ondanks al die machtsopbouw, de onzekerheid over elkaars intenties en het toenemende Chinese nationalisme, de situatie stabiel blijft,” merkt hij schamper op.

Zijn zo'n manoeuvres niet nog gevaarlijker nu de Chinese economie sputtert? De overheid vertrouwd er op economische groei om de bevolking te sussen. Nu blijft alleen nationalisme over.

Jonathan Holslag: “Die economische kentering zag je al van ver aankomen. De Chinese economie is het spiegelbeeld van de Amerikaanse. Ze is erg afhankelijk van buitenlandse investeringen en export naar het Westen. De Verenigde Staten leven dan weer van buitensporige consumptie en spotgoedkope import. Dat blijft niet duren. In China staan er nu heel wat fabrieken leeg. Ook de Amerikanen komen vroeg of laat weer in het vizier.”

“Gelukkig zijn de Chinese leiders voorlopig nog erg terughoudend om de nationalistische toon aan te slaan, maar dat blijft niet zo. Dan komen de relaties met Taiwan, Japan en de situatie in de Zuid-Chinese zee onder druk.”

We hoeven vooralsnog niet de schuilkelders in.

Holslag: “Nee. Maar groeiende economische spanningen gaan altijd aan een militair conflict vooraf. We zien de eerste tekenen van een munt- en handelsoorlog tussen China en het Westen. Als ook de politieke spanning toeneemt, kan een symbolisch conflict als de Zuid-Chinese zee of Taiwan plotsklaps escaleren. Eerst lijkt dat dan beheersbaar, maar het wordt steeds groter. Regionale protagonisten als Japan,

India en Australië raken erin verwickeld, en tot slot de Verenigde Staten.”

Een symbolisch, schijnbaar beheersbaar conflict dat plots escaleert. We horen de echo's van een schot in Sarajevo in 1914.

Holslag: “Inderdaad! Een Aziatisch Sarajevo. Een wereldwijd pandemonium is even waarschijnlijk als toen. Ook toen botsten ideologieën en werden handelsstromen en wederzijdse investeringen steeds groter. Net als het Duitse rijk bereikt China een punt waarop haar industrie oververzadigd is. Het moet een plek onder de zon veroveren, al was het maar om haar afzetmarkten veilig te stellen.”

“Ik ben geen Amerikaanse havik. China is heus niet intrinsiek kwaadaardig. Het is een heel normaal land met begrijpelijke belangen en dromen. Maar we moeten ons wel zorgen maken. Er ligt voldoende springstof opgestapeld.”

Latente coma

Historici schrijven graag dat de Europese grootmachten de eerste wereldoorlog in slaapwandelden. Zijn we nu wel wakker?

Holslag: “Slaapwandelen is te positief. Europa ligt in een latente coma. Op heel veel fronten hebben we ons vastgereden. Onze welvaartsstaat brokkelt af. Onze politici ontbreken legitimiteit en verbeeldingskracht.”

We voelen ook nog steeds de naweën van de financiële crisis.

Holslag: “Europa verliest welvaart, want de internationale machtsbalans verandert. Heel wat Europeanen verdienen nog steeds minder dan in 2009. We zijn sindsdien vijf miljoen banen verloren. Staten strijden onderling om wat overblijft.”

“Akkoord, er is economische groei, maar die vertaalt zich alsmaar moeilijker in concrete baten zoals jobs. Geen wonder dat mensen hun leiders wantrouwen. Ze zien de ongelijkheid groeien, plukken niet langer de vruchten van de globalisering en krijgen daar nog vluchtelingen en migranten bovenop. Ik begrijp best waarom mensen op een figuur als Donald Trump (*Amerikaans presi-*

dentskandidaat, republikein, red.) stemmen. Ze zijn het wereldvreemde kosmopolitisme van de elite zo beu als koude pap. Het is de voorhoede van een revolutie. Misschien geen linkse revolutie, maar wel een opstand van onderuit.”

“Onze aanpak van de crisis heeft gefaald. Een De Grauwe (*Paul De Grauwe, econoom en keynesiaan, red.*) blijft hameren op overheidsinvesteringen en de Van Overteldts (*Johan Van Overteldts, minister van Financiën, N-VA, red.*) van deze wereld willen alleen maar besparen. Maar waar steek je al dat geld in dat je bespaart of investeert? Er is een wereldwijde overcapaciteit. We kunnen Griekenland heropbouwen met een Griekse auto-industrie, maar er is helemaal geen vraag naar een nieuwe autofabriek. Dertig procent van de bestaande fabrieken staat stil.”

Misschien moeten we geen auto's, maar innovatieve hightech-producten maken.

Holslag: “Hightech? De kloof tussen slimme technologie en een domme samenleving groeit. We krijgen WiFi op de trein, maar de trein is een vuilnisbelt. Hightech is dus geen mirakeloplossing voor al onze maatschappelijke problemen. Ook riskeer je een nieuwe zeepbel op de beurs.”

“We moeten bestaande producten verbeteren.

Onze overheid moet e e n nieuwe generatie stad-sateliërs s t i m u l e r e n die duurzamer werken en voor sociale cohesie zorgen.

Mensen kunnen zowel hun handen als hun verstand gebruiken en verdienen een eerlijk loon. Kijk naar dit koffiekopje. Hoeveel van de prijs gaat naar arbeid? De helft van de kostprijs van deze laptop (*wijst naar zijn MacBook, red.*) is branding. Daarachter schuilen producenten die in de meest verschrikkelijke omstandigheden moeten werken. Nu plukt alleen een kleine groep miljardairs in een of ander belastingparadijs de vruchten.”

“Slaapwandelen is te positief. Europa ligt in een coma”

Is dat niet ietwat naïef? Niet iedereen kan zulke hipsterproducten betalen en aan de Primark ontsnappen.

Holslag: “Veel mensen hebben het water aan de lippen. Maar het is een vicieuze cirkel. Wie het meest lijdt door het verdwijnen van onze maakindustrie en goed werk bij traditionele winkelketens, moet wel bij Primark shoppen.”

“Het is vooral de taak van de burgerij, de gegoede middenklasse, om die cultuur van het nieuwe goedkoop te breken. Zij heeft nog genoeg marge. Want als we goedkoop blijven importeren, worden we schuldsnaven. Onze betalingsbalans (*de inkomsten uit en uitgaven aan het buitenland, red.*) blijft niet eeuwig in evenwicht. Vroeg of laat is China sterk genoeg om haar munt op te waarderen. Dan wordt al die import peperduur. Onze overheid moet daarover nadenken of we worden de nieuwe derde wereld.”

Denken onze overheden daarover na? We hebben er alvast genoeg.

Holslag: “Daardoor zijn de bevoegdheid en verantwoor-

delijkheid om na te denken juist enorm versplinterd. Al die staats-hervormingen hebben ons niet sterker gemaakt. Resultaat: op alle indicatoren scoren we slechter dan Nederland, Oostenrijk of Denemarken. Aan de Gentse en Leuvense universiteit zijn er succesverhalen, maar dat onderzoek verbleekt in het niets bij wat de Nederlanders doen met dezelfde middelen. We hebben de mooiste steden van Europa en Brussel kan

zelfs opnieuw de koningin van de Europese steden worden. Maar ook daar ontbreken we efficiëntie en langetermijndenken. Toeristen passeren ons. Af en toe strandt een verloren gereden Chinese bus in Brussel of Brugge.”

“Het gaat ook om kennis. Niet alleen is de markt niet transparant genoeg voor consumenten. Veel ambtenaren en kabinetssmedewerkers weten amper hoe de economie werkt. De voorbije jaren ontmoette ik zoveel mensen op hoog niveau die niet eens een betalingsbalans kunnen lezen. In tegenstelling tot Nederland kunnen wij niet strategisch of op lange termijn denken.”

“Tot slot draait het om ideologie. We verstoppelen ons achter een neoliberalisme dat de staat gezegd verbiedt te sturen.”

Als onze overheid zoveel steken laat vallen, waarom gaat u dan zelf de politiek niet in? Langs de zijlijn is het makkelijk praten.

Holslag: “Dat hebben al veel mensen gevraagd. Ik vind dat zeer lastig. Ik ben een bijzonder ongeduldig mens en alles is hier zo gefragmenteerd.”

“Ik weet wel zeker dat onze generatie het zal moeten doen. We zijn begonnen met de onrustwekkende situatie in de Zuid-Chinese zee, maar we zouden het evengoed over Oekraïne of Syrië kunnen hebben. De wereld ligt vol conflicten die in een pandemonium van ongeziene proporties kunnen ontaarden. Je kan je hoofd op tafel leggen of je kan een alternatieve toekomst proberen verbeelden. Ook al lever je in alle bescheidenheid vanuit een klein kamertje aan de rand van Brussel je bijdrage.”

Lees het volledige gesprek op www.veto.be

Scherp Gesteld

FOTOS: ANNELEEN VAN KUYCK

Vorige week vond de openingsavond van het InterFacultair Theaterfestival plaats. De deelnemende kringen stelden er zich voor met een korte teaser. (Op de foto Wina, Babylon en VRG/Ekonomika)

Campusnieuws

CAMPUSEDITIE

Vanaf vandaag focust *Veto* zich volledig op alle campussen van de KU Leuven. De *Veto* wordt niet alleen om de twee weken op alle campussen geleverd, onze nieuwe site levert ook constant online campusnieuws met aparte campuspagina's. Om die ambities te verwezenlijken zijn we op zoek naar enthousiaste medewerkers vanop de verschillende campussen. *Veto* bestaat uit vrijwilligers. Interesse om mee te schrijven, te fotograferen, te lay-outen, cartoons te tekenen, video's te maken? Mail naar margot@veto.be. Maar vooraleerst presenteren wij u alle campussen in deze campuseditie.

15 campussen
vertegenwoordigd in
één studentenkrant

INTERVIEW ANDRÉ OOSTERLINCK EN RIK TORFS OVER DE INTEGRATIE

“Niet iedereen is of hoeft even sterk te zijn”

Twee jaar geleden ging de integratie van de KU Leuven van start. 15 verschillende campussen later vertellen rector Rik Torfs en Associatievoorzitter André Oosterlinck waar we nu (nog niet) staan.

RODERIK DE TURCK EN EVA SEVRIN

Onze ontmoeting in de Faculty Club is er niet van gekomen. Na nog twee verplaatste afspraken, treffen we de drukbezette heren in het rectoraat. Toch zijn André Oosterlinck en Rik Torfs blij dat de campussen in *Veto* aan bod komen. “Waarom heeft dit zo lang geduurd?” vraagt Oosterlinck lachend. “Na jaren dwalen is de situatie nu rechtgezet. Laten we ons daarover verheugen,” schuddebol Torfs.

Tijd voor de rechtzetting.

Kunnen jullie kort toelichten wat de filosofie achter de integratie was?

André Oosterlinck: “De integratie is eigenlijk een uitloper van de Bologna-verklaring. Daarbij konden we zeer snel waarnemen dat wij in Vlaanderen een afwijkend systeem hadden van het buitenland. Wij hadden namelijk academische diploma’s aan de hogescholen. Toen hebben we beslist om naar een systeem te werken waarin eenheid ontstaat. Academische opleidingen kunnen het best allemaal samen, aangezien ze allemaal onderzoek veronderstellen.”

Kunnen we nu, de facto twee jaar later, al spreken over één KU Leuven of spreken we nog steeds over vijftien verschillende campussen?

Rik Torfs: “Ik denk dat het essentieel is te spreken over één KU Leuven. Tegelijkertijd vergt het echter zeer veel werk om de eenheid ook inhoudelijk tot stand te brengen. De constructie is prachtig, maar het is geen kwestie van uitrollen. Er is geen mechaniek die men automatisch kan toepassen op alle campussen. Je moet daar ook fysiek zijn en bekijken wat de mogelijke overgangsproblemen zijn.”

“Het is niet voldoende om te zeggen ‘voortaan zijt ge dit of dat’. We moeten daadwerkelijk tonen dat iedereen erbij hoort. In verhouding steken wij ontzettend veel tijd in die externe campussen maar het is absoluut noodzakelijk en de moeite waard.”

Oosterlinck: “Dat is het voordeel. Ik heb het idee gehad en de rector en zijn team doen het werk zeer grondig en goed! De rector is zeer aanwezig en dat is zeer nuttig. Ze moeten de baas zelf zien!”

**“Ik heb het idee gehad en hij doet het werk!”
(over Rik Torfs)**

ANDRÉ OOSTERLINCK, VOORZITTER
ASSOCIATIE KU LEUVEN

Staat het proces van internalisering overal even ver?

Oosterlinck: “Waarschijnlijk niet, maar dat is logisch. Als er tien verschillende campussen zijn, gebeurt dat op tien verschillende snelheden. Het is uiteraard wel de bedoeling dat dat hetzelfde eindresultaat heeft.”

Torfs: “Daarbovenop zijn er ook verschillende culturen. Die heb je in Leuven ook, vergelijk bijvoorbeeld de cultuur van de ingenieurs met die van juristen of die van Letteren. Dat is ook zo op de verschillende campussen. Als ik bijvoorbeeld naar de promotieplechtigheden ga in Schaarbeek, bij onze architecten, dan moet ik daar niet in toga gaan binnenlopen. Door die informele sfeer is dat als een tang op een varken!”

“Wij zijn allebei hoogst abnormaal, maar op onze eigen manier”

FOTO Bavo Nys

RIK TORFS, RECTOR KU LEUVEN

“Dat moet *à la tête du client* zijn. Dat KU Leuven-gevoel moet voor Eenheid in verscheidenheid staan.”
Oosterlinck: “Ik heb dat tientallen keren gezegd! Iedereen was bang dat ze verdrukt gingen worden. De KU Leuven is echter zo verscheiden dat twee of drie identiteiten erbij het verschil niet maken.”

Die verschillende culturen die bij verschillende studentenrichtingen horen zijn in Leuven geconcentreerd, maar op andere campussen eerder geïsoleerd. Doet dat gebrek aan contact dan niet af aan de eenheid?

Torfs: “Ga eens terug naar Leuven. Sommige faculteiten zitten in n gebouw en sommige studenten hebben nog steeds weinig contact met studenten van andere faculteiten. Maar inderdaad, op bepaalde campussen zitten bijvoorbeeld alleen industrieel ingenieurs, en de rest zit zeer ver.”

“Maar ja, we zitten met een huis met vele kamers.”

Oosterlinck: “Trouwens moest dit niet zo zijn zouden we geen universiteit meer zijn. De universiteit is nu eenmaal een amalgaam aan verscheidenheid.”

Torfs: “Iedereen heeft afwijkingen, maar verschillende. Dat maakt het leefbaar. Neem nu wij twee. Wij zijn allebei hoogst abnormaal, maar op onze eigen manier.”
Oosterlinck: “En dat leidt tot een goede samenwerking!”

Kwatongen spreken over een imperialistisch gedachtegoed vanuit de KU Leuven die heel Vlaanderen wil overnemen. Zit daar iets van waarheid in?

Torfs: “Als dat de bedoeling zou zijn, zouden we gewoon zoveel mogelijk terrein willen veroveren. Alsof we Monopoly spelen: je komt ergens op, je koopt het, je zet er een huis op en na een tijdje een hotel. Dat is niet de bedoeling. We hebben wel degelijk een visie over onderwijs die we

willen uitdragen. Daarnaast is het ook belangrijk voor ons om de kwaliteit van de KU Leuven ter beschikking te stellen van alle plekken die er zijn. Maar zonder pretentie en met dienstbaarheid aan de lokale steden en regio’s.”

Oosterlinck: “Trouwens, het zou niet goed zijn om maar één universiteit te krijgen in Vlaanderen. Dan zouden we in toestanden belanden zoals bij de NMBS. We weten wat je dan krijgt!”

Behalen alle campussen de kwaliteit van campus Leuven of zit daar nog een verschil in?

Torfs: “Niet iedereen is even sterk of hoeft even sterk te zijn. Maar de ambitie is er wel bij iedereen.”

Oosterlinck: “Je mag ook niet vergeten dat die hogescholen zelf voor de KU Leuven hebben gekozen net omwille van die kwaliteit.”

“We behandelen de nieuwe campussen bijna als gasten eigenlijk”

ANDRÉ OOSTERLINCK, VOORZITTER
ASSOCIATIE KU LEUVEN

Bij bepaalde campussen is er sprake van fluctuerende inschrijvingen. Zijn jullie daar vanuit de beleidsploeg ongerust over?

Torfs: “Het is bekend dat op sommige campussen, want we spelen uiteraard altijd open kaart, de studentenaantallen dit jaar een beetje achteruit zijn gegaan. We blijven beter rustig en moeten de mensen vertrouwen geven. We willen niemand het mes op de keel zetten. We werken in alle rust voort aan een verdere integratie in kwaliteit.”

“Door onze omvang kunnen we ons dat ook permitteren. We zijn een bedrijf -allez

geen bedrijf maar een instelling- dat groei toelaat. Onze grootte laat ons toe om mensen vertrouwen te geven.”

Oosterlinck: “De universiteit heeft gezegd *Gezijt welkom*. We behandelen de nieuwe campussen eigenlijk bijna als gasten.”

Torfs: “We gaan daar uiteraard proberen te helpen, maar we blameren niemand. We proberen ook te kijken wat misschien de redenen kunnen zijn van een mogelijke terugval. Op sommige plekken wordt dat bijvoorbeeld al heel goed opgelost.”

In een aantal gevallen werken we nog samen met de studentenvoorzieningen van de hogeschool in kwestie. Is het de bedoeling dat er op termijn gecentraliseerd wordt?

Torfs: “We zoeken op bepaalde plaatsen nog naar oplossingen, maar daar moet je pragmatisch in blijven.”

Oosterlinck: “Zo pragmatisch zeg, ik zou bijna zeggen dat hij ingenieur geworden is!”

Torfs: “Ik voelde mij al achteruit gaan.”

(grijnst)

Is het fysiek en qua werk niet heel zwaar om tussen vijftien verschillende campussen te reizen?

Oosterlinck: “Ik vind dat de rector niet enkel een chauffeur moet hebben maar ook een helikopterpiloot.”

Torfs: “Wel het is zo, er zijn inderdaad veel verplaatsingen. Dat is fysiek te doen dankzij, en ik wil daar niet zeperig over doen- de hulp van een fantastisch secretariaat en een zeer toegewijde chauffeur. Als ik die niet had zou het niet gaan. Het is ook wel zo dat als je vrije avonden of vrije weekenden wil, je er niet aan moet beginnen. Dan kan je niet genoeg doen voor al die mensen. Engagement is niet compatibel met een veertig-urenweek. Dat is zoals *Veto* eigenlijk!”

Campusnieuws

KEERZIJDEN VAN BRUISENDE LOCATIE: GEEN FUIFZAAL, DURE PINTJES EN IMAGOSCHADE

Campus Brussel: “Een mooi verhaal, maar eigenlijk maakt het weinig uit”

Studeren in een bruisende stad zoals Brussel is verrijkend. Toch spelen imagoschade, dure pintjes en heimwee naar Odisee de studenten parten.

RODERIK DE TURCK

Studeren in het hartje Brussel en eindigen met een diploma van de KU Leuven? 4.325 studenten, verspreid over vier faculteiten tellen er met plezier voor.

De locatie speelt daarbij er grote rol. “De confrontatie met andere culturen is een grote meerwaarde. In Leuven heb je dat ook meer en meer, maar in Brussel is dat toch nog steeds van een ander niveau,” vertelt Steven Vanackere, academisch verantwoordelijke voor campus Brussel.

Het internationale aspect dat

in een meertalige stad een meerwaarde vindt Remco Sleiderink, campusdecaan Letteren. “Talen studeren waar talen gesproken worden, is een pluspunt. We hebben hier dan ook een sterke samenwerking met organisaties van Brussel. Zo voorzien onze studenten het internationale Short Film Festival van ondertiteling.”

Imagoschade

Studeren in Brussel heeft echter ook een keerzijde. “Een slecht imago is een van de grootste problemen die Brussel heeft als studentenstad. Los van de ter-

zijn terecht bezorgd over terreurdreigingen, maar we weten allemaal dat iemand met slechte bedoelingen evengoed een half uur verder kan fietsen om daar een aanslag te plegen.”

Centjes

Niet alleen terreurdreiging, maar ook duurdere prijzen zijn een minpunt aan studeren in een hoofdstad. “Een pint op de markt in Brussel is duurder dan op de markt van Leuven of Gent,” zegt Eeman.

Het gebrek aan een fuifzaal is eveneens een probleem. Het huren van zaaltjes boven cafés is immers duur en die meerkost moeten de organisaties doorrekenen aan de studenten. Maar die broodnodige fuifzaal is wel onderweg, zo verzekert Eeman ons: “Pascal Smet heeft in zijn actieplan voor Brussel een fuifzaal voor studenten ingeschreven.”

Odisee of KU Leuven?

Vele studenten aan campus Brussel hebben zich nog ingeschreven aan de Hogeschool-Universiteit Brussel (HUB). Ze voelen zich nog niet allemaal volledig KU Leuven-student. “Het is geen geheim dat studenten aan onze campussen nog steeds naar zichzelf verwijzen als Odisee-studenten,” bevestigt Vanackere.

Veel is er niet veranderd voor studenten. “De docenten zijn overgenomen en we zitten in dezelfde gebouwen. Nu noemen ze het KU Leuven en voor mij is dat zeker geen probleem. Het is een mooi verhaal, maar eigenlijk maakt het weinig uit,” verklaart Eeman. “Uiteindelijk ben ik er wel trots op KU Leuven-student te zijn. Als is de theorie een iets

“Uiteindelijk ben ik er wel trots op KU Leuven-student te zijn”

THOMAS EEMAN, VOORZITTER ASR

een multiculturele stad als Brussel met zich meebrengt, wordt dan ook geapprecieerd door studenten. “Je leert andere culturen en andere mensen kennen. Je gaat op café in Brussel en je komt allerlei nationaliteiten tegen. De ene van Rusland, de andere van Oekraïne. Die diverse groep aan mensen is interessant om mee te praten. Uiteindelijk is dat internationale karakter een grote meerwaarde, vindt Thomas Eeman, student Handelswetenschappen en voorzitter van de Algemene Studentenraad Odisee. Zeker voor de studenten Toegepaste Taalkunde is studeren

reurdreiging wordt Brussel geassocieerd met vreemdelingen en nu met ook vluchtelingen,” vertelt Eeman.

De voorzitter hoopt aan het imago-probleem te werken, maar nuanceert de problematiek. “We moeten realistisch blijven, Brussel is een hoofdstad. In New York heb je gelijkaardige problemen.”

Dat imago-probleem is bovendien uitgegroot door terreurdreigingen na de aanslagen in Parijs. De campus Brussel moest daardoor enkele dagen dicht. Academisch beheerder Steven Vanackere vindt de focus op Brussel overdreven. “Mensen

mooier verhaal dan de praktijk,” besluit de voorzitter.

Voor de studentenvertegenwoordiging moeten de studenten op campus Brussel terugkoppelen naar de facultaire overlegorganen. “Theoretisch zit dat systeem perfect in elkaar, maar de transportlast is

een belangrijk obstakel,” vindt Eeman.

Digitale alternatieven zijn vooralsnog niet zo efficiënt aldus Eeman. Toch is de voorzitter positief: “Echt belangrijke agendapunten worden altijd wel opgevolgd, dus uiteindelijk werkt het wel.”

CAMPUS HUIST ZOWEL KU LEUVEN ALS ODISEE

Technologiecampus Gent: twee in één

In een stad die reeds vrij goed voorzien is van universiteiten, is ook de KU Leuven vertegenwoordigd. De Technologiecampus Gent biedt zowel universitaire als hogeschoolopleidingen aan.

QUINTEN EVENS

Op een steenworp van die andere KU Leuven-campus, Sint-Lucas, ligt één van de zeven technologiecampussen van de KU Leuven. De campus heeft alle infrastructuur om zowel bachelor- als masterstudenten industriële wetenschappen af te leveren.

Die universitaire opleidingen van de vroegere HUB en de Katholieke Hogeschool Sint-Lieven huizen nu onder de KU Leuven. Op dezelfde campus huizen ook een tiental bacheloropleidingen. Hun technisch getinte hogeschoolopleidingen vallen onder Odisee.

Tweespalt

Frederik van Ooteghem, voorzitter van de studentenraad voor de technologiecampus Gent en Aalst, merkt dat er een verschil is binnen de campus. “Om ons te promoten is dat wel moeilijk. Je zit met twee verschillende instituten naast elkaar,” merkt hij.

“Voor de studenten is dat ingewikkeld. Ook als je activiteiten doet, moet je soms vragen of je Odisee- of KU Leuvenstudent bent,” zegt van Ooteghem.

De samenwerking met ASR verliep in het verleden niet altijd even gemakkelijk. Tho-

“De laatste jaren is er een nieuwe richting”

FREDERIK VAN OOTEGHEM, VOORZITTER STUDENTENRAAD

mas Eeman, voorzitter van ASR, wijst erop dat de samenwerking afhangt “van jaar tot jaar, en team tot team. De samenwerking dit jaar met Frederik is top.” Van Ooteghem treedt hem bij: “Meestal als we open activiteiten organiseren, werken we goed samen met de studentenraad ASR.”

Zo zakte rector Rik Torfs vorige week nog af naar de campus om een lezing te ge-

ven. Ook met campus Sint-Lucas worden de banden aangehaald. “Zij zitten op 600 meter van ons, we hebben redelijk goede contacten met hen,” klinkt het.

Stuvo+

Geen Alma, maar Stuvo+ op de Technologiecampus. Zij voorzien onder andere goedkope maaltijden, studentenbegeleiding en huisvesting. “Wij krijgen bijvoorbeeld ook sponsoring van hen, en zij komen tussen voor activiteiten die we organiseren,” legt van Ooteghem uit.

Verandert er nu veel voor de campus door de integratie? “Nu zie je KU Leuven toch nadrukkelijker op de campus. In het begin had je een beetje het probleem dat Odisee de campus claimde, de laatste jaren is er een nieuwe richting,” concludeert van Ooteghem.

INTEGRATIE LEGT DRUK OP INFORMELE SFEER

Campus Groep T: De lookalike van het Guggenheim

Het Groep T-gebouw barst uit zijn voegen. Studenten moeten uitwijken naar een nieuwe aula en KU Leuvengebouwen, al komt zo de gezellige onskent-ons-sfeer in het gedrang.

MARGOT DE BOECK

Campus Groep T is aan de binnenkant een lookalike van het Guggenheim in New York. De industrieel ingenieurs hebben er voorlopig nog allemaal samen les, al komt daar verandering in. "Het gebouw barst uit zijn voegen," vertelt voorzitter van de studentenraad Henk Lietaert. "Er wordt een nieuwe aula gebouwd en we zitten voor een aantal labo's al in de gebouwen van de KU Leuven."

Het aantal studenten is sinds de integratie in de KU Leuven fors toegenomen. "Er komen elk jaar 15 procent studenten bij," vertelt Yves Persoons, communicatiemanager van de campus. "De stijging is groter bij internationale studenten en ook sterker dan op andere campussen. Het KU Leuven-effect werkt hier wel," aldus Persoons.

Dat die informele sfeer verdwijnt, blijkt niet alleen uit de relatie tussen professoren en studenten. Ook het organiseren van evenementen wordt volgens de preses minder evident. "Vroeger moesten wij gewoon even naar het decanaat om een lokaal te reserveren. Nu moet dat via de Dienst Lokalenreservering van de KU Leuven. Bij grote activiteiten moeten we ook altijd toestemming krijgen van ons campusbestuur en van de KU Leuven zelf," vult Vanstraelen aan.

Humane wetenschappers

De Faculteit Industriële Ingenieurswetenschappen zit verspreid over verschillende campussen in heel Vlaanderen. De voeling met die multi-campusfaculteit lijkt nog niet te leven onder de studenten: "Studenten doen nog niet veel samen. Dat is bij onderzoekers

Volgens Persoons is er geen niveaoverschil tussen een burgerlijk ingenieur en een industrieel ingenieur: "De burgerlijk ingenieurs moeten misschien meer blokken, bij industrieel ingenieurs moet je meer kunnen toepassen. Er zijn verschillende soorten van intelligentie. Het zijn twee aparte profielen en dat weten de bedrijven en de industrie ook. Wij zijn dus geen concurrenten van elkaar."

Al is de vertegenwoordiging wel verschillend van die bij VTK. De studentenkring Industria

bestaat namelijk los van de studentenraad van de campus. "Onderwijsvertegenwoordiging is al sinds het einde van de jaren 90 losgekoppeld van Industria," licht Lietaert toe. "Wij doen momenteel met 22 studenten aan onderwijsvertegenwoordiging, waar dat voor andere kringen vaak twee of drie studenten zijn. Ik ga niet zeggen dat wij het beter doen, maar wij spreiden de werklast wel beter," besluit Lietaert.

Persfoto

"We gingen vroeger wel eens met de proffen op café, maar dat is zeldzaam geworden bij de KU Leuven"

SENNE VANSTRAELEN, PRESES INDUSTRIA

Die uitbreiding weegt echter op de typerende informele sfeer. Industriapreses Senne Vanstraelen vertelt: "De KU Leuven heeft nieuwe professoren aangeworven en met hen is het contact duidelijk formeler. Ik vind het jammer, want ik heb de oude tijd gekend. We gingen toen wel eens met de proffen op café, maar dat is nu zeldzaam geworden bij de KU Leuven."

"De informele sfeer is inderdaad moeilijker," beaamt ook Persoons. "Vroeger zaten 20 studenten in een seminarie, nu zijn dat er 40."

meer het geval," aldus Persoons.

Al zorgt de ligging van de faculteit in centrum Leuven wel voor heel wat contacten met de humane wetenschappers: "In onze cafetaria komen bijvoorbeeld heel wat psychologen over de vloer. Er is dus wel een open blik onder onze studenten," argumenteert Persoons.

Die nauwe contacten leidden dit academiejaar tot de opening van de gezamenlijk fakbar de Recup. "Dat is anders voor de ingenieurs die allemaal bij elkaar zitten in Arenberg," vindt Persoons.

Campus Geel: "Met die schapen besparen we op personeel"

Technologiecampus Geel is een kleine, maar hechte campus. Midden in het bedrijfsleven en het groen is het de uitgelezen habitat voor studenten industriële wetenschappen en biowetenschappen.

JASPER VAN LOY

"Campus Geel is klein, maar dat is een voordeel," zegt Robin Konings, de preses van II, de kring van de industrieel ingenieurs in Geel. "We hebben les in groepjes van hoogstens twintig mensen. Daardoor kennen de meeste docenten alle studenten persoonlijk, zeker aan het einde van de bachelor- of masteropleiding."

Naast de KU Leuven is ook de hogeschool Thomas More vertegenwoordigd op de campus. "De kringen van Thomas More zitten samen met II in de overkoepelende organisatie Atomos," zegt Konings.

Uitgaan

Donderdagavond is heilig voor de student en dat is in Geel niet anders. Bijna elke week vindt er dan een fuif plaats in zaal De

"Op termijn willen we studentenvertegenwoordiging zoals in Leuven"

BERT LAUWERS, CAMPUSVOORZITTER

Waaï, die in het stadscentrum ligt, of Axion voor de grote t.d's.

Dat brengt regelmatig de nodige ellende met zich mee. "De route van de koten naar De Waaï is altijd het decor van veel

deugnietrij, tot vandalisme toe," zegt burgemeester Vera Celis (N-VA).

Dat is een van de verklaringen waarom Geel, net als Leuven en Hasselt een studentenagent heeft. De man in kwestie, Frank Wagemans, heeft de overlast volgens Celis serieus doen verminderen. "We treden bewust streng op. Frank zit daarnaast op regelmatige basis samen met de presessen en de fuifcoördinator," verklaart Celis.

Daarnaast heeft Geel twee studentencafés, 't Muske en de Campus.

Vrije tijd

Elk jaar nodigt de stad alle nieuwe kotbewoners uit. "We bieden hen allemaal een tasje aan. Daarin vinden ze meer informatie over de bezienswaardigheden in Geel en het vrijetijdsaanbod," legt Celis uit. Daarnaast hebben de Geelse studenten een sportkaart, waarmee ze bij verschillende sportfaciliteiten in de stad terecht kunnen.

Studentenvertegenwoordiging

De Geelse campus heeft een eigen studentenraad. "Net als de andere studentenraden binnen de KU Leuven zetelen wij in de algemene vergadering van de Studentenraad KU Leuven en de deelstuvoraad," zegt Sam Geysens van de studentenraad. "Atomos zetelt in de jeugdraad van de stad Geel," vult Konings aan.

Wat schaft de pot?

De technologiecampus Geel deelt haar cateringfaciliteiten met Thomas More. "We eten in twee shifts, omdat onze refter te klein is," zegt Geysens. "Vroeger was er voor de eters van de tweede shift vaak niet veel keuze meer, maar dat euvel is inmiddels verholpen."

Grootste probleem?

Geysens haalt de mobiliteitsproblematiek aan. "De Lijn stemt zijn dienstregeling volledig af op de secundaire scholen in de stad," legt hij uit. "Tijdens hun schoolvakanties gebeurt het dat wij geen bus hebben van de campus naar het station."

Grootste troef?

"Campus Geel ligt midden in het groen," roemt Konings. Volgens campusvoorzitter Bert Lauwers is het landelijke karakter van de campus de ideale omgeving voor de opleiding industrieel ingenieur-biowetenschappen. "Van die richting willen we in de toekomst een speerpunt maken."

Tegelijk ligt de campus in de buurt van heel wat bedrijven en organisaties als VOKA. "De expertise van onze industrieel ingenieurs kan die van het bedrijfsleven versterken en omgekeerd," zegt Celis.

Weetje?

De Geelse studenten hebben op hun campus het gezelschap van enkele schapen. "Ze houden het gras kort, zodat er kosten bespaard kunnen worden op het personeel," zegt Geysens.

Campusnieuws

CAMPUS CAROLUS IS OXFORD AAN DE SCHELDE

Campus Carolus: "Wij hebben een van de mooiste campussen"

Campus Carolus huisvest de Antwerpse faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen. In hartje Antwerpen studeren honderden handelswetenschappers voor een KU Leuwendiploma.

KAREL PEETERS

"We hebben een sterk collegegevoel zoals je dat in Cambridge of Oxford ook hebt. Onze campus is gelegen aan een binnenplein, vlak aan de Carolus Borromeuskerk. Dat is echt een zeer unieke ligging. Maar als Antwerpenaar zijn we natuurlijk een beetje chauvinistisch," geeft campusdecaan Steve Van Uytbergen toe.

Doeschka Paesbrugge, voorzitter van de studentenkring van de handelswetenschappers Absoc, treedt de campusdecaan daarin bij. "Er is dus een enorm aanbod aan café's, musea, cultuur, geschiedenis, restaurants en ook het uitgaansleven is top. Antwerpen is niet voor niets een wereldstad!"

Daarnaast kiest de relatief kleine campus met een duizendtal studenten voor een persoonlijke aanpak. "Studenten zijn bij ons absoluut geen nummer. Wij kiezen voor een heel individuele aanpak en dat is een belangrijk punt voor ons," aldus Van Uytbergen.

De campusdecaan is trots op de accreditatie die de opleiding onlangs kreeg. "Wij hebben met de hele faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen met EQUIS een hoogstaande internationale accreditatie binnengehaald. Dat is een belangrijk kwaliteitskenmerk. Ook voor de studenten is dat een opwaardering van hun diploma.

Nieuw

Voor de studentenvoorzieningen is er voor beide campussen één persoon bevoegd, Anouk van Dongen. "Wij hebben hier dezelfde studentenvoorzieningen als in Leuven. Wat wij nog extra doen - wat in Leuven onder LOKO valt - is sport, studentenwerking en cultuur. We doen dat samen met de studentenkringen. Zij kunnen bij mij terecht voor hun activiteiten. Dat loopt zeer vlot, ook al bestaan studentenvoorzieningen voor de campussen in Antwerpen maar sinds dit academiejaar," aldus van Dongen.

Campus Carolus heeft hard zijn best gedaan om te integreren in de KU Leuven, benadrukt Van Uytbergen. "Met inachtneming van de complexiteit van de oefening mogen we stellen dat de integratie over het algemeen

"Wij hopen dat we nog lang deel gaan uitmaken van KU Leuven"

STEVE VAN UYTBERGEN, CAMPUSDECAAN

behoorlijk vlot verlopen is. Er is natuurlijk heel veel werk gestoken in het integratieproces dat overigens nog steeds niet afgerond is." Volgens Van Uytbergen zit zijn campus momenteel bij de koplopers. "Toch zou ik durven stellen dat

wij mogelijk de faculteit zijn die op dit moment in die integratie het verst gevorderd is." Campus Carolus heeft dan ook al heel wat verschillende namen gehad door de jaren heen. "Al in het midden van de 19e eeuw bood de Jezuitenorde economisch hoger onderwijs aan op de campus. Toen de Jezuiten in 1932 naar een andere campus verhuisden kwam de Handelshogeschool voor Juffrouwen in de plaats, in een periode waarin er van gemengd hoger onderwijs nog geen sprake was."

de campus nog een jaartje deel uit van Thomas More, vooraleer in 2013 te kantelen in de KU Leuven.

Maar Van Uytbergen is positief over de toekomst van zijn campus als deel van de KU Leuven. "Wij hopen en gaan er ook van uit dat we nu definitief gesetteld zijn en nog lang deel gaan uitmaken van de KU Leuven."

Leuven ligt wel een eindje van Antwerpen, zo weet ook Van Uytbergen. "Ik merk wel dat je soms nog aan de mensen moet uitleggen dat de KU Leuven sinds een paar jaar meer is dan enkel Leuven. Leuven is inherent aan de merknaam KU Leuven, wat een heel sterke merknaam is trouwens. Dat maakt het niet altijd evident, maar dat groeit. Er is ook ingezet om de merknaam heel zichtbaar te maken."

Ongeveer 1000 studenten

BA en MA Handelswetenschappen, MA Strategic Business Management

Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen

Campus Sint-Andries: State-of-the-art technologie in Antwerpen

Sint-Andries heeft zowel een Letterenfaculteit als een faculteit Sociale wetenschappen. De voorbije jaren droeg het de namen Lessius en Thomas More. Nu maakt de campus deel uit van de KU Leuven.

KAREL PEETERS

Campusdecaan Hendrik Kockaert benadrukt de *state-of-the-art* voorzieningen die zijn campus heeft op verschillende vlakken. "Zo hebben we bijvoorbeeld ultramoderne taal-, vertaal- en tolkenpractica en aula's die voorzien zijn van de meest recente technologische apparatuur, zoals een studio voor levensechte opnames voor journalistieke activiteiten.

Campus Sint-Andries heeft wel een heel unieke trekpleister: een dakterras op de campus. "Het gezellige dakterras is een blikvanger. Het is een verbindende ontmoetingsplaats voor studenten en personeel," aldus Kockaert.

"De integratie is relatief vlot verlopen binnen de door de overheid opgelegde termijnen en voorwaarden," legt Kockaert uit. "Het was niet vanzelfsprekend om een campus met lange traditie in Antwerpen te integreren

in de KU Leuven. Samen met de communicatie- en marketingdiensten van KU Leuven kan Campus Sint-Andries de Faculteit Letteren op de kaart zetten in Antwerpen door de campus-specifieke opleidingen verder uit te bouwen en verder te integreren," aldus Kockaert.

Logo's

"Door de overkoepelende studenten- en alumnivoorzieningen en -verenigingen krijgen de studenten regelmatig de gelegenheid om zich student van de KU Leuven te voelen met als extra voordeel dat hun campus in Antwerpen gevestigd is, met onder meer de haven, de mode- en culturele sector," vertelt Kockaert.

Geoffrey, masterstudent aan de campus Sint-Andries, heeft de hele overgangperiode meegemaakt. "De logo's veranderden wel maar de lokalen, docenten en studenten bleven het-

zelfde. Het lichaam veranderde maar het hart bleef op dezelfde manier kloppen."

Studente Janthe mist de sfeer van de KU Leuven wel. "Ik heb het idee dat onze campus een beetje 'een vreemde' in Antwerpen is. In theorie horen we bij de KU Leuven, maar ik mis de echte KU Leuven-sfeer."

Geoffrey heeft weinig verandering opgemerkt sinds de integratie. "Voor ons is er in de loop der jaren weinig veranderd, al ga ik niet ontkennen dat ik het wel leuk vind dat er KU Leuven op mijn diploma zal staan."

Kockaert legt uit hoe de campus deel uitmaakt van de KU Leuven. "Studenten en personeel op Campus Sint-Andries zullen zich steeds meer deel van KU Leuven gaan voelen door bijvoorbeeld de proclamatieplechtigheden, de congressen en symposia die worden geopend en/of afgesloten door de rector of zijn vertegenwoordiger of de decaan van de faculteit. Studenten kunnen na hun bachelordiploma naar Letteren in Leuven gaan en vice-versa. De integratie is sinds enkele jaren een zichtbaar feit door de look en feel, de kleuren, logo's, financiële en logis-

tieke antennes, de mail, het telefoniesysteem... KU Leuven is op Campus Sint-Andries steeds beter zicht- en voelbaar."

Soep aan 70 cent

"We hebben twee studentenrestaurants met korting voor de studenten van beide campussen," aldus verantwoordelijke voor studentenvoorzieningen Anouk van Dongen. Volgens studente Sofie en Geoffrey is de tomatensoep wel aan te raden. "Qua eetgelegenheden is er keuze genoeg in de buurt van de Nationalestraat, maar ik blijf zweren bij de tomatensoep van het studentenrestaurant. Die kost maar 70 cent," vertelt Sofie.

Fakbar

"Na de integratie is er in Antwerpen ook een fakbar opgericht," legt van Dongen uit. "Abstract, de studenten-fakbar in Antwerpen, wordt gerund door de twee studentenkringen, Absoc (*studenten handelswetenschappen, red.*) en Astra (*studenten toegepaste taalkunde, red.*). Die is vorig jaar in februari geopend en is enorm populair geworden. Het is echt de ontmoetings-

plaats voor de studenten van beide campussen. Een pintje kost daar 1,20 euro." Volgens Geoffrey heeft het concept fakbar in Antwerpen toch een eigen invulling gekregen. "Er hangt zowat een jeugdhuissfeer, dat is wel gezellig."

Volgens de voorzitter van Absoc, Doeschka Paesbrugge, is de fakbar alvast een geslaagd concept. "Elke avond zit de fakbar gezellig vol. Op avonden dat er een TD of feestje wordt georganiseerd zitten we gegarandeerd vol! Het is de plek in Antwerpen om een gezellige avond te beleven of om de avond goed in te zetten."

Ongeveer 700 studenten

BA Toegepaste taalkunde, MA Tolken, MA Vertalen, MA Meertalige communicatie, MA Journalistiek, postgraduaat Conferentietolken, postgraduaat gespecialiseerd vertalen.

Faculteit Letteren, Faculteit Sociale wetenschappen

Persfoto

Campusnieuws

KU LEUVEN MEETS UHASSELT

Campus Diepenbeek: Fuiven in de Fitlink

Dubbel prijs voor de studenten van technologiecampus Diepenbeek: zij krijgen een gemeenschappelijk diploma van de UHasselt én de KU Leuven.

HEIDI VAN ROMPUY

Sinds de integratie biedt de KU Leuven, in samenwerking met de Universiteit Hasselt, een gezamenlijke opleiding Industriële Wetenschappen aan in het Limburgse Diepenbeek. "De studenten schrijven zich in via UHasselt en ook de studentenadmi-

nistratie wordt verzorgd door UHasselt," vertelt Martine Peetermans van de Facultaire Diensten Industriële Wetenschappen in Diepenbeek.

"De opleiding is uiteraard wel een gezamenlijke opleiding. In de loop van de eerste weken ontvangen de studenten ook hun KU Leuven studentenkaart. Het diploma vermeldt

uiteraard de logos van beide universiteiten," legt ze uit.

"Wij voelen ons wel in de eerste plaats studenten aan de UHasselt," vertelt Nick Costantino, preses van A.S.G, de studentenvereniging van de ingenieurs. "Al is het zeker een meerwaarde te laten zien dat je aan twee scholen hebt gestudeerd."

Naast de officiële integratie van de volledige opleiding Industriële Wetenschappen binnen de KU Leuven, werken beide universiteiten ook samen voor de masteropleidingen binnen Revalidatiewetenschappen en Kinesitherapie, en Rechten.

Robben Martens, preses van Rekina, de kring van de kinesisten, legt uit: "De laatstejaars hebben ook les in Leuven. Ik zal dus volgend jaar regelmatig moeten pendelen." Ook hij zal bij zijn afstuderen de logo's van beide universiteiten op zijn diploma zien staan. Een meerwaarde, vindt hij: "Ik denk dat KU Leuven nooit slecht op je diploma staat. Zeker naar de arbeidsmarkt toe heeft dat meer aanzien."

The Borly

"In Diepenbeek heb je maar twee locaties om te fuiven," vertelt Martens over het studentenleven op de campus. "De Fitlink, waar alle fuiven doorgaan, en het studentencafé The Borly."

De Fitlink is een sport- en recreatiecentrum, dat ligt op de universitaire campus. Naast sportfaciliteiten en een cafetaria, biedt het centrum ook een zaal aan die kan worden afgehuurd voor fuiven. "Het sluitingsuur voor georganiseerde fuiven is onlangs vervroegd naar 3 uur," legt Martens uit. "We hebben problemen gehad met de buurtbewoners. Het gemeentebestuur is op hun kar gesprongen."

Volgens Costantino groeit het studentenleven daardoor minder sterk dan vroeger: "We hebben te kampen gehad met overlast, daardoor treedt de politie nu streng op tijdens evenementen."

Toch verkiest hij de Diepenbeekse campusfeestjes boven het Leuvense uitgaansleven: "Iedereen kent elkaar, aangezien alles zich hier concentreert op één park." Ook volgens Martens heeft een kleine campus zijn charmes: "Ik vind het leuk dat, wan-

neer ik ergens kom, ik met iedereen een babbeltje kan slaan. Dat zou ik in Leuven niet hebben."

"Al is het met slechts twee cafés natuurlijk wel altijd hetzelfde," voegt hij er lachend aan toe.

"KU Leuven staat nooit slecht op je diploma"

ROBBEN MARTENS,
PRESSES VAN REKINÉA

Verkeersopstopping

Naast eten, studeren en uitgaan op de campus, kunnen de Diepenbeekse studenten ook een kot huren in de buurt. "Er zijn best veel koten op wandel- en fietsafstand in Diepenbeek," vertelt Peetermans. "Dat zijn geen gebouwen van de universiteiten, maar van privé-uitbaters. Al zijn de meeste studenten pendelstudenten. Slechts een derde van de studenten zit effectief op kot."

"Veel studenten komen met de auto naar campus Diepenbeek. Dat levert soms een moeilijke verkeersstroom op," vertelt Costantino. "Er is één grote toegangsweg naar de Campuslaan, maar 40 procent van de studenten komt via een kleine ingang tussen de Basic-Fit en de Fitlink. Dat zorgt voor verkeersopstoppingen."

Ongeveer 800 studenten
BA en MA Industriële Wetenschappen

Perfoto

Campus Sint-Katelijne Waver "Een campus met grote traditie in techniek"

Campus De Nayer is een van de technologiecampussen van de KU Leuven. Hij is rustig gelegen in Sint-Katelijne-Waver en huisvest ook de Thomas More-hogeschool.

NAOMI BONNY

Ongeveer 800 studenten
BA en MA Industriële Wetenschappen
Faculteit Industriële Wetenschappen

Ook in Sint-Katelijne-Waver is de KU Leuven vertegenwoordigd. Zo'n 800 studenten industriële wetenschappen volgen er les. Maar als je de studentenaantallen per jaar bekijkt, verschillen die niet zoveel in vergelijking met sommige faculteiten in Leuven. "Als ik op De Nayer rondkijk dan hebben wij ook grote aula's waar in een eerste bachelor zo'n 200-tal studenten zitten. De campus is in zijn totaliteit wel kleiner, waardoor dat een ander gevoel geeft," vertelt professor Bert Lauwers, campusvoorzitter.

Wouter De Schutter, preses van Ons Verbond, bevestigt: "Het is hier rustiger qua omgeving. Toch moet het zeker niet onderdoen voor een studentenstad zoals Leuven. Er is altijd iets te doen. We hebben zelfs een zaaltje op de

campus dat door studentenverenigingen kan worden afgehuurd. Daar gaan dan ook vaak feestjes door."

Voorzieningen

De kring waar De Schutter preses is, is een van de drie studenteninstanties vertegenwoordigd op de campus. "Op die manier hebben we inspraak in het campusoverleg. Zo hebben wij onlangs samengezeten om een studentencorner te maken aan de campus. De onderhandelingen zouden nog aan de gang zijn, maar dat zou gaan over een hoekje voor de studenten, qua inrichting gemaakt door de studenten."

Daar is volgens De Schutter weldegelijk nood aan: "Tot nog toe was dit er eigenlijk nog niet echt, we hebben nu enkel de refter en het studielandschap. Dat is de ruimte waar iedereen studeert, een studiezaal met tafels en computers." Aan goede ideeën alvast geen gebrek: "Er zouden onder andere zetels komen en oplaad-

punten voor gsm's. Zo krijgen de studenten een plaats om rustig te ontspannen en wat te praten."

Natuurlijk kiezen studenten hun campus niet enkel op basis van de studentenvoorzieningen. "Een van onze grote troeven is onze ligging bij de Antwerpse haven en de goede bereikbaarheid. De interactie met het werkveld dat daar-

"Een van onze grote troeven is onze ligging bij de Antwerpse haven"

BERT LAUWERS,
CAMPUSBEHEERDER

door mogelijk is, willen wij zeker in de toekomst nog verstevigen," aldus Lauwers.

Die interactie is natuurlijk geen eenrichtingsverkeer. Lauwers beschrijft de functie van de campussen op die manier als satellieten van de grote KU Leuven: "Als er een bedrijf bij ons aan komt kloppen met een bepaalde vraag en

wij kunnen dat niet oplossen, zijn er genoeg kanalen om hen dan door te verwijzen naar andere campussen van de KU Leuven wat bijvoorbeeld onderzoek betreft."

Werkpunten

Grote werkpunten op de campus zijn er volgens Lauwers niet echt: "Net na de integratie bij de KU Leuven ging de studentenvertegenwoordiging misschien iets minder vlot, maar we hebben daar de voorbije twee jaar hard aan gewerkt. Dat loopt op dit moment wel goed naar mijn mening."

Er blijven natuurlijk wel aspecten waar blijvende aandacht voor moet zijn: "We zullen bijvoorbeeld ook op de langere termijn voldoende aandacht moeten blijven schenken aan de samenwerking met Thomas More. Op zo'n gemengde campus moeten we erop toezien dat beide entiteiten voldoende ruimte krijgen."

De algemene teneur over technologiecampus De Nayer is dus erg positief. De Schutter: "Wij zijn een kleinere gemeenschap en wat sfeervoller dan onze grote broer in Leuven. Het feit dat alles kleiner is, maakt het wat aangener."

Campusnieuws

FACULTEIT ARCHITECTUUR IN GENT EN BRUSSEL

Meer praktijk en meer plaats

De architectuuropleidingen op campus Sint-Lucas zijn sinds enkele jaren geïntegreerd binnen de KU Leuven en maken dus geen deel meer uit van de hogeschool LUCA School Of Arts.

MARGOT DE BOECK EN
LOUISE GOEGBEUR

Aantal studenten: 1900
waarvan 1400 in Gent
Studierichtingen: Architectuur, Interieurarchitect, Stedenbouw en ruimtelijke planning
Faculteit Architectuur

De campus Sint-Lucas Gent biedt zowel architectuuropleidingen aan als opleidingen Beeldende Kunsten en Vormgeving. Sinds het academiejaar 2013-2014 zijn de academische architectuuropleidingen van de hogeschool Sint-Lucas geïntegreerd binnen de KU Leuven onder de noemer van faculteit Architectuur.

Deze recente integratie bij de KU Leuven heeft volgens Renke Bouwen van interne werking faculteit Architectuur een aantal voordelen met zich meegebracht. "Een grote verandering is toch wel de administratie waarbij we zijn overgestapt op de processen van de KU Leuven."

Ondanks de integratie met de KU Leuven is Renke Bouwen ervan overtuigd dat de authenticiteit van de opleidingen bewaard zal blijven. "Er was bij sommigen angst op het moment van integratie dat we opgeslokt zouden worden door de universiteit, maar ik denk dat er wel veel ruimte is om de eigenheid te bewaren."

Dat uit zich vooral in de manier waarop de architectuuropleidingen zijn opgebouwd. "In tegenstelling tot de opleiding ingenieur architect in Leuven bestaan onze architectuuropleidingen nog altijd uit 50 procent praktijk. Onze architectuuropleidingen zijn ooit ontstaan uit een kunstopleiding. Dat creatieve zit er nog altijd in en dat zal blijven," aldus Bouwen.

Onduidelijk Almabeleid

Op vlak van studentenvoorzieningen is er volgens Bouwen weinig veranderd. Toch verloopt niet alles even vlot. Het al dan niet krijgen van studentenkorting in de Alma blijft een hekel punt voor studenten van externe campussen.

Vicerector studentenbeleid Rik Gosselink vermeldde vorige week dat er een oplossing is voor deze studenten. Zij zouden aan studententarieven kunnen eten op dagen dat zij les volgen in Leuven aan de hand van lijsten die door de faculteit aan alma bezorgd worden.

Hierover heerst zeker op Campus Sint-Lucas nog onduidelijkheid. "Het is zo dat wanneer wij vakken in Leuven hebben, dat er geen korting voorzien is in de Alma omdat onze studentenkaart nog altijd niet *up-to-date* is," verklaart Simon Vanaken, voorzitter van de studentenraad.

"Ik hoor nog altijd van verschillende studenten dat er problemen zijn. Het is inderdaad zo dat studenten van hier die geassocieerd

Persfoto

zijn met de KU Leuven daar op een lijst staan, maar dan wordt de rekening nog altijd doorgerekend naar StuVo (*studentenvoorzieningen, red.*) Gent. Die kost daar scheelt het probleem," aldus Vanaken. "Dit is vorige week aan bod gekomen op het StuVo-overleg en dus nog vers van de pers," licht Marlies van Guyse, diensthoofd StuVo LUCA, toe. "Wel geldt de korting alleen bij verplichte lessen in Leuven en niet voor pendelstudenten uit andere steden."

De faculteit heeft momenteel zelf geen eigen studentenrestaurant. "Er is wel een cafetaria met broodjes en croque monsieurs, maar warme maaltijden zijn er niet," vertelt Bouwen. "Studenten

hebben verspreid over drie gebouwen les, dus is het niet evident om dan een volwaardig restaurant te voorzien." Ook Vanaken vindt dit niet vanzelfsprekend: "Het is moeilijk om een volledig uitgebouwd restaurant te hebben voor maar een paar duizend studenten."

Karakter troef

Maar laat die verschillende gebouwen met verschillende karakters nu net de troef zijn van deze campus. "De abdij in de Hoogstraat is het hoofdgebouw. Er is ook een gebouw in de Zwartezustersstraat en er is sinds dit jaar een nieuw omvangrijk gebouw aangekocht in de Sint-Niklaasstraat," vertelt Vanaken.

Dit nieuwe gebouw is er gekomen omwille van plaatstekort en is sinds dit jaar in gebruik. Zowel LUCA School of Arts als de KU Leuven campus Sint-Lucas maken gebruik van de nieuwe beschikbare ruimtes. "Vooral de organisatie van het extra gebouw zal een uitdaging zijn de komende jaren, bekent Renke Bouwen. "We willen een werkplaats uitbouwen voor de studenten waar ze aan hun maquettes kunnen werken."

Ook Vanaken is enthousiast: "Als je daar op de vierde verdieping staat, heb je voor het eerst het gevoel dat je echt in een grootstad zit. Maar ook het karakter van de prachtige abdij is zeker wel een troef van Sint-Lucas."

Campus Sint-Lucas Brussel met de c van creatief

De kunstenaars van de KU Leuven. Zo zou je de architectuurstudenten op campus Sint-Lucas in Brussel kunnen noemen. "De nadruk ligt op het ontwerpen," klinkt het.

HEIDI VAN ROMPUY EN ARNE SONCK

Ongeveer 500 studenten
Architectuur, interieurarchitectuur, stedenbouw en ruimtelijke planning
Faculteit Architectuur

In het Brusselse Schaarbeek op de Paleizenstraat 70, ligt Campus Sint-Lucas. Vijftig meter verderop ligt campus Sint-Lucas. Op nummer 65. Met een C. Verwarring alom binnen ons redactieteam.

Op Sint-Lucas blijkt LUCA School of Arts te zitten, die zowel professionele als academische kunstopleidingen aanbiedt. Enkele meters verderop, op Sint-Lucas, zit echter wat we zoeken: de faculteit Architectuur van de KU Leuven. Al kunnen we ook hen een beetje als kunstenaars beschouwen.

Met slechts een kleine vijfhonderd studenten is Sint-Lucas het kleine broertje van de campus Leuven. Volgens Renee Grimmelprez, voorzitter van de studen-

tenraad, is dat net de grote meerwaarde van haar campus: "Je legt heel snel contacten met andere studenten, ook uit andere jaren. Je leert bovendien altijd van wat je medestudenten maken. Zo beïnvloeden we elkaar."

"We zijn geen academici, maar ook geen kunstenaars"

RENEE GRIMMELPREZ,
STUDENT DEAN

Die kleinschaligheid heeft echter ook nadelen. "We hebben weinig plaats om op school zelf te werken," vertelt Isabelle Moens, de voorganger van Grimmelprez. "Op dat vlak ben ik af en toe wel jaloers op de infrastructuur in Leuven. Hier moeten we soms lang zoeken naar een lokaal."

Ontwerpers

Het grootste verschil met veel andere opleidingen in Leuven is volgens Liesbeth De Bruyn, verantwoordelijke externe relaties, het creatieve aspect: "In principe zijn we even academisch als andere opleidingen, maar we komen wel uit een traditie van het kunstonderwijs. Dat zorgt ervoor dat de nadruk ligt op het ontwerpen."

Het creatieve primeert dus. "Vanaf het eerste jaar zit je meteen de helft van de tijd in ateliers of ben je bezig met praktische vakken," legt De Bruyn uit. "Je wordt bovendien verondersteld een eigen visie te ontwikkelen als ontwerper. Terwijl je in een academische opleiding dezelfde antwoorden moet geven op dezelfde vragen, is dat hier helemaal anders."

De helft van de vakken van de Brusselse architectuurstudenten zijn dan ook praktisch van aard. "Bovendien kunnen we geen herexamens krijgen voor praktijkvakken, vertelt Grimmelprez. "Daarom dat we de theoretische vakken soms een beetje aan de kant durven schuiven."

De studenten lijken dus eerder *partners in crime* met de kunststudenten van LUCA School of Arts dan met de architecten uit Leuven. "Ik denk niet dat we ons meteen KU Leuven-student voelen, aldus Grimmelprez. "We volgen een andere soort opleiding dan de gemiddelde Leuvense student. We zijn geen academici."

"Al klopt het ook niet helemaal dat we ons echte kunstenaars voelen, nuanceert ze. "Eerder een goede mix van beiden."

stAR Bar

Een wild studentenleven is er op campus Sint-Lucas in Brussel niet, vertelt Grimmelprez: "Een eigen studentenvereniging hebben we niet. Daar hebben we totaal geen tijd voor, aangezien we elke week met nieuwe projecten starten. Terwijl het voor Leuvense studenten pas in de examenperiode echt begint, is dat bij ons niet zo. Ons studentenleven is niet te vergelijken met dat in een academische opleiding."

Toch is er wel een actieve studentenwerking, legt De Bruyn uit: "We werken met een systeem van student deans. Zij zijn de voorzitters van onze studentenraad (stAR) en organiseren daarnaast ook activiteiten. Ze krijgen daar bovendien studiepunten voor."

"Een van de activiteiten die we organiseren is de stAR Bar in de cafetaria op de campus, vertelt ex-student dean Moens. "Iedereen kan daar een paar keer per semester een pintje komen drinken. Het geeft altijd grappige situaties wanneer de internationale studenten zich aan de Duvel wagen (*lacht*)."

Campus Kulak Kortrijk Pedagogische proeftuin van de KU Leuven

Klein en fijn zo kan de Kulak worden omschreven. Proffen en studenten zijn “preus lik fjirtig”* op hun campus.

PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

“Studenten die voor de Kulak kiezen maken een bewuste keuze en gaan tegen de stroom in,” stelt Bernard Tilleman. De decaan van de rechtenfaculteit is sinds 1999 verbonden aan de Kulak. “In West-Vlaanderen is het immers eerder de regel dat je naar Gent trekt.”

Het onderwijs aan de Kulak lijkt sterk op dat van de Leuvense grote broer. Toch doen ze in Kortrijk zaken anders. “Wij zetten veel in op begeleiding van de studenten, stelt Karel Dekimpe, de studentendecaan aan de Kulak. Dat kan door de kleinschaligheid van de campus.

“De campus heeft alles wat een student nodig heeft”

SARA COGHE,
PRESSESOCIAAL KULAK

“De Kulak vormt een ideale opstapcampus. De groepen zijn er kleiner en er is meer interactie met de proffen, vertelt Tilleman. Volgens hem speelt de Kulak dan ook een voortrekkersrol binnen de KU Leuven op het vlak van onderwijs. “De Kulak vormt een pedagogische proeftuin waar met andere onderwijsvormen kan worden geëxperimenteerd.”

Gemeenschap

De campus ligt op een ruime afstand van het centrum van Kortrijk. “Er wordt erg weinig buiten de campus gegaan,” stelt Dekimpe. Daarom speelt nagenoeg het volledige studentenleven zich op de campus zelf af.

“De campus heeft alles wat een student nodig heeft. Dat zorgt voor een unieke sfeer,” zegt Sara Coghe, preses sociaal voor Kulak. Studenten van verschillende richtingen kennen elkaar goed en vormen een gemeenschap,” vertelt Tilleman.

De favoriete oorden van verderf voor de Kulakstudent heten de Cantor en de Zweet-

kelder. De Cantor is het best te vergelijken met een fakbar in Leuven, maar dan voor de volledige faculteit. De Zweetkelder is dan weer het Kortrijkse equivalent van de Albatros. “De Zweetkelder dankt zijn naam omdat het tijdens de feestjes het wel eens kan gebeuren dat het zweet tegen het plafond blijft hangen en dat druppelt soms naar beneden,” vertelt Coghe. De West-Vlamingen weten duidelijk wat feesten is.

Het kloppende hart van de Kulak wordt gevormd door de centrale hal van het gebouw, Hal A. “Het is de plek waar iedereen door moet om naar de lessen te gaan,” vertelt Coghe. Dat zorgt ervoor dat studenten van verschillende faculteiten elkaar makkelijk kunnen ontmoeten. “Hal A is de plek waar je met vrienden een koffie kan drinken of een kater kan verwerken,” vertelt Coghe. Rondhangen in Hal A wordt in het plaatselijke dialect *skimmelen* genoemd.

De sfeer in Hal A staat voor datgene wat de Kulak zo specifiek maakt tegenover Leuven. “Er is een andere sfeer. Veel studenten kennen andere studenten van andere faculteiten. De studenten motiveren elkaar meer om naar de les te gaan. Door de kleinschaligheid is er een beetje meer groepsdruk om naar de lessen te komen, ook na een fuif,” gaat Dekimpe verder.

Na twee jaar verhuizen de humane wetenschappen naar het verre Leuven. Volgens Dekimpe is dat echter geen groot probleem. “Als je twee jaar op dezelfde plek blijft dan hebben sommigen het wel gezien. De uit-

“Studenten die voor de Kulak kiezen, gaan tegen de stroom in”

BERNARD TILLEMAN,
DECAAN RECHTENFALCUTEIT

gaansmogelijkheden zijn dan ook niet erg gevarieerd.” Ook Tilleman vindt een verblijf van twee jaar op de Kulak voldoende. “Daarna wordt het tijd voor iets anders.”

*preus lik fjirtig: *Apetrots zijn op iets of iemand*

Perfoto

Campus Aalst “Na Aalst zijn er beduidend minder studenten in de les”

Met amper 75 studenten is de technologicampus van Aalst wellicht de kleinste campus van de KU Leuven. De rustige groene omgeving maakt de carnavalsstad een aangename plaats om te studeren.

Creative Commons

NAOMI BONNY

75 studenten telt de technologicampus van Aalst. Studenten kunnen er de eerste drie semesters van hun opleiding tot industrieel ingenieur volgen. De campus is ingebed in Odisseehogeschool en is rustig gelegen in een groene omgeving.

Dat die kleinschaligheid een grote rol speelt op de campus is erg logisch. Johan Van den Bossche, de verantwoordelijke voor de opleiding in Aalst, legt uit: “Het grootste verschil met de grote faculteiten in Leuven is vooral dat Aalst een zeer kleine campus van de KU Leuven is. Daardoor is de afstand tussen de studenten en de docenten zeer klein. Een docent weet meestal al na een paar weken waar de goede en de minder goede studenten zitten en kan dus ook gemakkelijk interveniëren.”

“Studentenvoorzieningen op kleine schaal is niet evident”

JOHAN VAN DEN BOSSCHE,
CAMPUSBEHEERDER

“Dat is zeker een pluspunt in het eerste jaar,” vervolgt Van den Bossche, “wanneer die overgang naar het hoger onderwijs bij sommigen wat moeilijker verloopt. Maar ik kan mij inbeelden dat sommige studenten die kleinschaligheid juist niet aangenaam zouden vinden. Al blijkt dat studenten achteraf met heel veel tevredenheid hierop terugkijken.”

Het is dan ook logisch dat er geen voorzieningen uitsluitend voor die kleine groep voorzien zijn. Ze delen de infrastructuur, zoals het studentenrestaurant, met de hogeschoolstudenten. “Doordat we deel uitmaken van een campus waar andere technische opleidingen zijn, delen we de voorzieningen. Ook van de labo’s van professionele opleidingen zoals elektro-

mechanica, bouw en vastgoed kunnen wij hier op de campus gebruik maken.”

Haperende studentenvertegenwoordiging

Een minpuntje van die kleinschaligheid is het gebrek aan studentenvertegenwoordiging. “Dat is geen eenvoudige zaak. Doordat de studenten niet langer dan drie semesters in Aalst blijven, is er geen continuïteit in de studentenvertegenwoordiging. Daar willen we zeker aan werken naar de volgende jaren toe,” aldus Van den Bossche. Uitstappen en activiteiten voor de studenten worden in Aalst dan ook georganiseerd door de dienst studentenvoorzieningen op de campus.

Eens ze naar de technologicampus van de KU Leuven in Gent verhuizen, vinden ze volgens Van den Bossche wel de weg naar de verschillende onderwijsraden en kunnen ze ook genieten van de initiatieven van andere studenten: “Toch is dat iets dat ze in het eerste jaar niet hebben. Dat is wel een nadeel voor hen. Hoewel ik denk dat ze daar ook niet echt wakker van liggen.”

Voor de extreme kleinschaligheid maakt campus Aalst dus tot wat ze is. De groene omgeving en de variëteit in studierichtingen van de hogeschool maken het tot een heel aangename studieomgeving. En natuurlijk heeft die regionale inbedding ook zijn charme: “De woensdag na Aalst Carnaval merken we dat er beduidend minder studenten in de les zitten,” merkt Van den Bossche al lachend nog op.

“Een docent weet meestal al na een paar weken waar de minder goede studenten zitten”

JOHAN VAN DEN BOSSCHE,
CAMPUSBEHEERDER

Campusnieuws

ZEEDIJKCAMPUS VERHUIST NAAR BRUGGE

Campus Oostende: klaarmaken voor de grote verhuis

Vanaf eind 2017 is KU Leuven Campus Oostende niet meer. Proffen en studenten blikken met veel plezier en trots terug, maar kijken vooral vol verlangen naar de nieuwe campus in Brugge.

SIMON GRYMOPREZ

285 studenten
BA en MA in de Industriële
ingenieurswetenschappen
Faculteit Industriële ingenieurs-
wetenschappen

Les krijgen, onderzoek doen en op kot zitten op de zeedijk: het kan op Campus Oostende. Althans voorlopig nog. Volgend academiejaar trekken de toekomstige eerstejaars naar de nieuwe campus in Brugge. Vanaf eind 2017 verdwijnt de campus volledig en trekt het studenten- en personeelskorps naar de West-Vlaamse hoofdstad.

De gebouwen in Oostende voldoen niet meer. De hogeschool VIVES heeft besloten de site te verlaten en de gebouwen zullen door de eigenaars worden verkocht aan een projectontwikkelaar. De KU Leuven koos meteen voor een nieuwbouw in Brugge.

Meisjespensionaat

Een bezoek aan campus Oostende loont hoe dan ook de moeite. Zo is de prachtige - overigens beschermde - Zeedijkgevel een knap staaltje architectuur uit de glorie-dagen van de parel aan de Belgische kust.

Vandaag huizen zowel KU Leuven-studenten als VIVES-studenten (in het vakjargon "blauwe" en "rode" studenten) in het complex, dat vroeger overigens een meisjespensionaat was. Dat heet historische ironie, want de technologiecampus bestaat vandaag voor een overgroot deel uit jongens.

Dat is misschien één van de redenen waarom de studenten de verhuizing naar Brugge wel kunnen smaken. Daar komen ze namelijk samen met de opleidingen Revalidatiewetenschappen en Kinesithérapie, waar het aandeel van vrouwelijke studenten een stuk hoger ligt. "Het wordt leuk met meerdere studierichtingen," lacht studentenvertegenwoordiger Steven Fevery.

Een andere reden is ongetwijfeld dat Oostende niet de meest aantrekkelijke stad is voor het uitbouwen van een echt studentenleven, uitgaan of cafébezoeken inclusief. "Het studentenleven in Oostende wordt toch wel overschat," meent Fevery eerlijk. "Er valt eigenlijk weinig te beleven aangezien we maar met een beperkt aantal studenten zijn."

Zo vertelt een prof dat hij op een avond iets wilde drinken met de studenten en uiteindelijk in de cafetaria van Brussel belandden bij gebrek aan beter.

Rood en blauw

Dat het uitgaansleven niet meevalt is natuurlijk één ding. Voor de rest zijn studenten en personeel doorgaans heel tevreden over de zee-campus. Een kleinschalige omgeving biedt studenten en professoren heel wat voordelen.

Voor Fevery is de aanspreekbaarheid van de docenten een enorm voordeel. "Je kunt gemakkelijk profen aanspreken en problemen direct bespreken. Dat zal ook zo blijven in Brugge vermoed ik. Professor Frederik Desplentere ziet ook voor docenten een voordeel. "De kleinscha-

ligheid verplicht ons om heel goed samen te werken. We zijn een hecht team."

En of die hele integratie nu een goede zaak geweest is? "Ik denk

"Het wordt leuk met meerdere studierichtingen"

STEVEN FEVERY,
STUDENTEN-
VERTEGENWOORDIGER

het wel," aldus Desplentere. "Waar we ons vroeger vooral bezighielden met onderwijs zijn we nu ook veel bezig met onderzoek. We zitten nu ook met een generatiewissel die alle veranderingen ondersteunt en ziet

zitten, zowel de onderzoeksfactor als bijvoorbeeld de verhuizing naar Brugge."

Een voordeel voor de studenten is natuurlijk dat ze een KU Leuven-diploma krijgen. Maar heerst er al een KU Leuven-gevoel onder studenten? "Studenten zijn zich nog niet altijd echt KU Leuven-bewust, vertelt Jeroen Boydens, professor software engineering. "Dat hele integratieverhaal is nog vrij recent voor de studenten natuurlijk. Geleidelijk aan beseffen ze dat. Ons nieuwe gebouw in Brugge zal dat gevoel ook wel versterken."

Dalende studenten

Met de verhuizing naar de nieuwe campus in Brugge wil de KU Leuven ook het dalende aantal studenten terugdringen. Waarom de campus al enkele jaren kampt met dalende

inschrijvingen, is niet eenvoudig te verklaren. "Al 20 jaar wordt er gespeculeerd over een verhuizing naar Brugge," zegt Boydens, "maar het gerucht ging ook dat we niet gingen verhuizen en effectief gingen sluiten. Niemand wil zijn zoon of dochter naar een school sturen die gaat sluiten."

Hoe dan ook, men hoopt het succes van de kine-opleidingen in Brugge, waar de studenten-aantallen zijn gestegen, te herhalen. "Het is hier een mooi verhaal geweest in Oostende," concludeert Boydens. "We krijgen nu een nieuwe kans met een jong en dynamisch team in Brugge."

Een idyllische campus aan de kust verdwijnt en Brugge is een pak industrieel ingenieurs rijker. Benieuwd wat dat gaat geven.

"Studenten zijn zich nog altijd niet echt KU Leuven-bewust" Jeroen Boydens, professor software engineering
FOTO: Simon Grymonprez

Campus Brugge "We willen geen Gent of Leuven worden"

Net als campus Oostende verhuist ook campus Brugge van gebouw. "Bouwen is zeker in West-Vlaanderen nog altijd het beste bewijs van vooruitgang," meent academisch beheerder Marc Depaep.

SIMON GRYMOPREZ

163 studenten
BA Revalidatiewetenschappen
en kinesithérapie (eerste 2 jaar)
Faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen

Dit jaar studeren er voorts alleen studenten uit de Faculteit Bewegings- en Revalidatiewetenschappen op campus Brugge. Volgend jaar komen daar eerstejaarsstudenten Ingeni-

eurswetenschappen bij en vanaf eind 2017 verhuist ook Oostende naar diezelfde campus (zie artikel campus Oostende). Dat alles is goed voor een stevige investering van 20 miljoen euro.

"Door de integratie ontstonden twee kleine, relatief geïsoleerde entiteiten die in cohabitatie met VIVES moesten verder doen," vertelt Depaep. "Het samenbrengen van beide campussen lag dan ook voor de hand. Bouwen is, zeker in West-Vlaand-

ren, nog altijd het beste bewijs van vooruitgang."

Depaep hoopt dat daarmee de visibiliteit van de KU Leuven wordt vergroot. "Een eigen gebouw moet de identiteit van de KU Leuven in Brugge verder helpen garanderen. Brugge geniet wereldfaam en daar kan de KU Leuven alleen maar beter van worden."

Brugge, studentenstad?

De bouw van een nieuwe campus komt goed uit voor Brugge, dat zich al jaren steeds meer als studentenstad profileert. "Jarenlang huppelde Brugge wat achterop," meent Brugse schepen van studentenzaken Franky Demon, "maar nu zie ik de toekomst positief in. Ik ben er zeker van dat we

een mooie inhaalbeweging zullen maken ten opzichte van de andere studentensteden."

"We hebben echter niet de

"Het uitgaansleven in Brugge is ok"

BART VANDAELE,
STUDENTEN-
VERTEGENWOORDIGER

ambitie om een grote studentenstad te worden," vervolgt Demon, "maar we willen sterk zijn in en door onze kleinschaligheid.

Brugge is geen Gent of Leuven en dat willen we ook nooit worden. We willen andere steden dus ook niet beconcurreren."

Of Brugge wel genoeg te bieden heeft voor studenten? "We hebben ook een rijk caféaanbod en we organiseren tal van activiteiten. Studenten zullen zich hier absoluut niet vervelen," denkt Demon.

Dat bevestigt studentenvertegenwoordiger Bart Vandaele. "Wat betreft het uitgaan is het hier zeker oké. Er zijn trouwens een aantal studentenclubs die de moeite waard zijn, al hebben die bij kinéstudenten niet zo'n grote aantrekking, die wachten misschien liever tot in Leuven."

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
 3000 Leuven
 Tel 016 22 44 38
 Fax 016 22 01 03
 e-mail: veto@veto.be
 www.veto.be
 www.twitter.com/veto_be

Jaargang 42 - Nummer 15
 Maandag 22 februari 2016

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringsorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
 Roderik "In Turkije, het land van mijn voorvaders" De Turck

Redactiesecretaris & V.U.:
 Margot "in het Zuiden van Frankrijk" De Boeck
 's Meiersstraat 5
 3000 Leuven

Redactie:
 Kalina "Gotham" De Blauwe,
 Paul-Emmanuel "Neutraal Mo-resnet" Demeyere, Quinten "De-mocratische Republiek Congo" Evens, Simon "Op Temptation Island" Grymonprez, Karel "Bu-rundi" Peeters, Jasper "Calais" Van Loy, Heidi "Is er ergens nog geen campus?" Van Rompuy

Schrijvers: Louise "Atlantis" Goegebeur, Brecht "Waar filosofen vechten met woorden" Castel, Basil "Ik ga hem volk-leven met de voorpagina van

deze Veto!" Saen, Sam "Schap-enstraat 80 Kamer 00.71" Rijnders, Eva "De Kempen" Servin, Nora "Torfs kan me overal krijgen" Sleiderink, Joes "Op zolder" Minis, Maarten "Midden-Aarde" Langhendries, Goran "Zo lang er een campus is" Verluyten, Anneleen van Kuyck, Arne "Op Pukkelpop" Sonck, Naomi "Bachten de kupe" Bonny, Simon "Vagevuur" Thys, Annela "In de schouw-burg" Robeyns, Karen "Niet op de chiro" Aerts

Fotografen voorpagina:
 Karolien "Als ze er het Laatste Nieuws leveren, doe ik mee" Wilmots, Martijn "bij The Cartoonist in Brussel" Stoop, Simon "Ik ben stiekem verslaafd aan Temptation Island, sorry" Grymonprez, Anneleen van Kuyck, Bart "Als er maar martino light explosions zijn" Heleven

Fotografen: Bavo "Beaubatons" Nys, Vincent "Porn-academy" Peeters, Simon "Op Tomor-rowland" Leclercq, Anneluus "In Noorwegen" Vermeersch, Anneleen "Legoland" van Kuyck

Tekenaars: Martijn "Bij The Cartoonist in Brussel" Stoop, Pjotr "Dat imperialisme mag wel stoppen" Hubin, Karolien Favoreel

Dtp: Margot De Boeck, Roderik De Turck, Simon Grymonprez, Tim "Als ik er mijn caravan mag zetten is het OK" van Ijzeren

Eindredactie: Louise Goegebeur, Heidi Van Rom-puy, Simon Grymonprez, Paul-Emmanuel Demey-ere, Karel Peeters, Quinten Evens, Kalina De Blauwe

IT: Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
 Alfaset cvba - alfaset@loko.be
 016 22 44 38
 Drukkerij:
 Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
 Oplage: 9.000 exemplaren
 ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen
 Wil jij elke week een Veto in de bus? Mail dan je naam en adres naar margot@veto.be en schrijf 11 euro over op BE80 0010 9597 1977.

Meedoen?
 Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, je nieuwe extra campus?) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

RECHTZETTING

De slaagkans voor een project bij KU Leuven Interne Fondsen is 36% voor de BOF middelen en 46,4% voor de IOF middelen. In het artikel over geldstromen in onderzoek schreven we 16%. Dat is enkel de federale steun.

Het percentage overheidsfinanciering is niet 14%, maar 40%. 14% slaat enkel op de federale overheidsfinanciering. Daarnaast heb je nog Vlaamse Overheidsfinanciering

De cijfers in het artikel moeten met 1000 vermenigvuldigd worden.

Het totale budget dat uitgeven wordt is 426 miljoen en geen 426000 euro.

Bovendien heet de vicerector Onderzoekon-derzoeksbeleid Liliane Schoofs en niet Lilliane Schoofs.

WWW.CUYTHOEK.BE

OVER 100 BEERS

CANTUS HALL

FREE WIFI

NICE MUSIC

KITCHEN FROM 11 AM TILL 9 PM

PROBABLY THE BEST SPAGHETTI IN TOWN
 ONLY 8 EURO

BURGERS IN SEVERAL WAYS

KAPUCIJNENVOER 5 LEUVEN

INFO @ CUYTHOEK.BE

016.887656

UL[✌]SSIS

OPEN SOURCE

JOB FAIR

UNIQUE

FOSS JOB OPPORTUNITIES

22 MARCH 2016

opensourcejobfair.be

JUBILEUMZAAL HAL 01.05

AANDACHT LEUVEN! 🎉
WIN GRATIS VATEN!

ORGANISEER JE EEN FUIF IN LEUVEN TUSSEN 21 MAART & 29 APRIL?
WORD DAN 1 VAN DE 3 WINNAARS!

Wat moet je doen?

- 1 REGISTREER JE OP PLANIDOO.BE
- 2 MAAK EEN EVENEMENT AAN
- 3 HAAL ZOVEEL MOGELIJK BEZOEKERS NAAR JE MINI-SITE

De mini-sites die de meeste bezoekers oprachten op 20/3, 3/4 en 17/4 winnen drie biervaten.*

PLANIDOO

DAGEN ZONDER VLEES

bij

ALMA

VAN 10 FEBRUARI TOT 26 MAART 2016
KU LEUVEN ONTDEKT VEGETARISCH!

WIN EEN VEGGIE VIP-DINER!

Wat moet je doen?

1. Schrijf je in op www.dagenzondervlees.be
2. Sluit je aan bij zowel de groep Alma KU Leuven als de groep KU Leuven
3. Ontdek onze lekkere veggie menu's
4. Verzamel zoveel mogelijk stempels (1 per veggie menu)
5. Bezorg je stempelkaart aan een Alma-kassa voor 4 april
6. Vergeet je naam en e-mailadres niet op je kaart te schrijven

De 20 deelnemers met de meeste stempels
winnen een veggie VIP-diner voor 2 personen

Almamenu van maandag 7 tot 11 maart

Maandag	Hamburger met peperroomsaus en groentenkrans	(A1, A3, GHB)	€3,20		
	Koninginnenhapje	(A1, A3, GHB)	€4,30		
	Vlinderpasta met tomaat, courgette en kruidenkaas	(A1, A2, A3, GHB) (V)	€6,00		
	Quiche met appel, brie en knolselder	(A1, A2, A3, GHB) (V)	€5,50		
	Fish stick met vichwortelen of broccolimix en bonne femmesaus of hollandsesaus (A2)		€3,20		
	Spaghetti bolognaise	(A2, A3)	€3,20/€4,30		
	Big Alma hamburger met slaatje	(A2)	€4,30		
	Stoofvlees op zijn Vlaams	(A2)	€6,00		
Dinsdag	Spaghetti bolognaise	(A1, A2, A3, GHB)	€3,20/€4,30		
	Groentenisotto met quornbereiding	(A1, A2, A3, GHB) (V)	€4,30		
	Gepaneerde pladijs met witte wijnsaus, gestoofde venkel en oventomaat	(A1, A3, GHB)	€6,00		
	Vegetarische wok met sojareepjes, basmatirijst met paprika en wokgroenten	(A1, A3, GHB) (V)	€5,50		
	Kippenbout met spinazie of romanescogroenten en currysous of portosaus	(A2)	€3,20		
	Lamssteak met spinazie of romanescogroenten en currysous of portosaus	(A2)	€5,50		
	Stoofvlees op zijn Vlaams	(A2)	€6,00		
	Koninginnenhapje	(A2, A3)	€4,30		
Woensdag	Kalkoensteak met prei in room	(A1, A3, GHB)	€3,20		
	Vegetarische spaghetti	(A1, A2, A3, GHB) (V)	€4,30		
	Vegetarische gyros met ratatouille, pittabroodjes en frieten	(A1, A2, A3, GHB) (V)	€5,50		
	Steak met portosaus en worteltjes	(A1, GHB)	€6,00		
	Vleesballetjes met broccoliroosjes of slaatje en Provençalse saus of Congolese saus	(A2)	€3,20		
	Spaghetti bolognaise	(A2, A3)	€3,20/€4,30		
	Koninginnenhapje	(A2, A3)	€4,30		
	Garnaalkroketten met broccoli of een slaatje en Provençalse saus of Congolese saus	(A2)	€5,50		
	Stoofvlees op zijn Vlaams	(A2)	€6,00		
Donderdag	Marokkaanse groenteschotel met couscous	(A1) (V)	€3,20		
	Spaghetti bolognaise		€3,20/€4,30		
	Gegratineerde spirelli met ham en kaas		€3,20		
	Afrikaanse groenteschotel VEGGIE	€3,20 (A1, A2, A3, GHB) (V)	€3,20		
	Vogelnestje met spinaziestoemp en mosterdsaus	(A1, A2, GHB)	€4,30		
	Red Thai chicken met basmati rijst	(A1, A3, GHB)	€5,50		
	Seizoensburger met tarwe, erwten, tuinbonen en tomatensaus	(A1) (V)	6,00		
	Koninginnenhapje	(A2, A3)	€4,30		
	Stoofvlees op zijn Vlaams	(A2, GHB)	€6,00		
	Winterburger met tarwe, erwten, boontjes en tomatensaus	(A2, A3, GHB) (V)	€6,00		
	Spaghetti bolognaise	(A3)	€3,20/€4,30		
Vrijdag	Hertoginnenkrokant met bonen	(A1, A3, GHB)	€3,20		
	Tomaat met ebyl, quorn gehakt en Provençalse saus	(A1, A2, A3, GHB) (V)	€4,30		
	Cordon bleu met archiducsaus en groentenkrans	(A1, A3, GHB)	€5,50		
	Salade met feta en parelcouscous	(A1, GHB) (V)	€6,00		
	Chipolataworst met prinsesseboontjes of appelmoes en orloff saus of blackwell saus	(A2)	€3,20		
	Spaghetti bolognaise	(A2)	€3,20/€4,30		
	Beenham met prinsesseboontjes of appelmoes en orloffsaus of blackwell saus	(A2)	€4,30		
	Koninginnenhapje	(A2, A3)	€4,30		
	Stoofvlees op zijn Vlaams	(A2)	€6,00		
	Salade met feta en parelcouscous	(A2, A3) (V)	€6,00		

A1= Alma 1 A2= Alma 2 A3= Alma 3 GHB= Gasthuisberg V= Vegetarische schotel

Is jouw verzameling al compleet?

Inzameling en verkoop van tweedehands goederen met een enorm en steeds wisselend aanbod!

de kringwinkel

←

SPIT

Uzereenmolenstraat 10 - 12 • 3001 Heverlee
www.spit.be

AL 15 JAAR DE GOEDKOOPSTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

F U I F Z A A L

BOEK NU AL VOOR
VOLGEND ACADEMIEJAAR!

355 PER AVOND, 250 EURO TIJDENS HET WEEKEND OF
VOOR KRINGEN DIE AANGESLOTEN ZIJN BIJ LOKO,
OF 180 EURO VOOR EEN CANTUS

Bij elke vierde luif van een vereniging binnen het zelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. Dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

CENTJE BIJVERDIENEN?
WIJ ZOEKEN STEEDS
AVONDVERANTWOORDELIJKEN.

RESERVATIES EN INLICHTINGEN: 016/22.31.09 OF ALBATROS@LOKO.BE
WWW.LOKO.BE/ALBATROS

Tom Barman & Robin Verheyen

"Hij heeft al momenten genoeg"

"I'm on a death ride through wet snow" is wat je krijgt als Tom Barman zich tussen drie jazzmuzikanten gooit. Hij ontmoette Robin Verheyen exact twee jaar geleden in Leuven.

QUINTEN EVENS EN
SIMON THYS

Met hun broek vol goesting zitten de scheppers van TaxiWars, Tom Barman en Robin Verheyen, in de foyer van Het Depot. Ze hebben een lange soundcheck achter de rug in een stad die de band niet onbekend is.

Tom Barman: "Ik heb vijf jaar geleden tegen mijn manager al eens gezegd dat ik iets met jonge jazzgasten wilde doen. Hij heeft dat idee laten rijpen en toen heeft hij op een bepaald moment gezegd: "Zeg, die Robin moet je eens leren kennen." Dat was op Leuven Jazz festival. Vervolgens hebben we gejamd op Magnus en dan is dat beginnen schuiven."

Wat voor muziek wilden jullie oorspronkelijk maken?

Barman: "We wilden composities maken."

Robin Verheyen: "Korte, puntige nummers van drie, vier minuten. Dus qua lengte zitten de nummers

meer binnen een popcontext, maar we maken wel echt jazzmuziek."

Jazzmuziek wordt vaak gekenmerkt door improvisatie, maar is daar nog plek voor binnen zo'n nummer?

Barman: "Soms niet, maar soms dan weer wel. We hebben een heel mooi nieuw nummer klaar dat vraagt om een moment voor de bassist en de drummer. Hij (*wijst naar Robin*) heeft al momenten genoeg (*lacht*). Tegelijk is het zeker niet de bedoeling dat we dan uitdeinen richting 7 of 8 minuten. Ik kan ook niet *subiedobiewap wapwap* beginnen zingen, dus. Ik sta er voor spek en bonen bij als hij een solo van een klein weekend begint."

Je legt het dan toch weer vast op een plaat, waardoor de plaats voor improvisatie weg is...

Verheyen: "Dat blijft heel *live* als wij opnemen. Het is natuurlijk. Al blijft het op een optreden andere muziek dan *live*. Jazz blijft *live* beter dan op een plaat."

Barman: "*Death Ride*, onze eerste single, hadden we nooit *live* gespeeld. Dat was vlak voor de opnames ge-

schreven. Het had veel meer partijen, we hebbend dat gesimplificeerd en daarna hebben zij dat twee keer erdoor geknald. Dat is zo vers als je het maar kan bedenken. Nog verser zou onverantwoord zijn."

Compacte muziek

Het Depot is een vrij grote zaal. Doen jullie ook nog de typische kleine, donkere cafés?

Verheyen: "We doen een mix van de twee."

Barman: "En dat vind ik ook leuk. Voor hen snap ik dat wel, omdat zij ook graag goede omstandigheden hebben om goed te kunnen klinken. Maar ik, dat is misschien mijn rockachtergrond, verkies ruwere rock-n-roll plekken boven een *cleane* zaal

"Jazz blijft live beter dan op een plaat"

ROBIN VERHEYEN

met pluchen zetels en *tapis plain*."

Zien jullie jezelf ook op echt grote festivals spelen?

Barman: "Natuurlijk, maar dan moet je zien hoe het gaat. Je moet ook realistisch zijn dat er altijd mensen gaan zijn die zeggen: "Ik vind dat wel goed maar die saxofoon vind ik niet zo leuk, of die zanger, waarom zit die erbij?" Het is muziek waar je toch even moet inkomen. Maar langs de andere kant zie ik niet waar de limieten zouden liggen. Het is spannend, ook omdat het een klein groepje is. Voor mij is dat toch een kleine groep. Drie instrumenten, da's minimaal voor mij."

Verheyen: "Maar dat vind ik ook leuk eraan, dat compacte. Dat maakt het heel direct om naar te luisteren. Zoals je zegt, je moet er op een bepaalde manier inkomen, maar door dat het zo direct is trekt het je mee."

Terreur van het refrein

Robin, jij hebt al een track record van grote namen uit de jazzwereld samengespeeld. Hoe is het dan om Tom Barman voor je te krijgen? (*lachen hard*)

Barman: (*lachend*) "Ja, hoe voelt dat, Robin, om na Frank Vagane ineens met *den Barman* te spelen?"

Maar je begrijpt wel...

Barman: (*Imiteert een kwade stem*) "Nee, ik begrijp niet wat je bedoelt!"

Verheyen: "Ik heb dat al dikwijls in interviews gezegd. Er zijn gewoon goede muzikanten en er zijn slechte muzikanten. En voor mij is Tom een goede muzikant. Dan is er geen verschil of dat een jazzmuzikant, een

FOTO: Bart Heleven

klassieke muzikant of een rockmuzikant is. En iemand die het oor heeft, die luistert, die creatief bezig is: voor mij is dat hetzelfde. Ik luister ook naar alle soorten muziek. Veel van de grootste jazzmuzikanten waren totaal niet geschoold. Die hebben zelf een instrument leren spelen en waren compleet vrij."

Barman: "Omgekeerd tolereer ik hun virtuositeit. Dat moet ik ook maar doen hé (*lachen*)."

Dat was de volgende vraag: ben jij nu een jazzmuzikant, Tom?

Barman: "Dat zijn echt geen dingen waar je mee bezig bent. Sommige mensen denken: wat gaat hij daar zoeken? Dat vind ik juist leuk. Ik heb altijd zo'n beetje een brutale kant gehad. Ik ga niet naar die wereld toe met een soort schrik van: "Ho ik kan nauwelijks noten lezen, wat ga ik daar tussen doen?" Ik denk dat Robin dat ook zo voelt en dat dat een soort van vrijheid geeft."

Verheyen: "Dat is gewoon wederzijds respect voor elkaars wereld en voor wat je doet."

Hoe groot is uiteindelijk dan de invloed tussen jazzmuzikanten en rockmuzikanten? TaxiWars heeft behoorlijk catchy nummers.

Barman: "Natuurlijk, dat is misschien meer de rockkant, maar da's ook Robin. Hij schrijft melodieën die blijven hangen. Een refrein ga je heel moeilijk vinden. Er zijn heel weinig refreinen op die plaat. Dat is ook voor mij een verademing want bij dEUS en Magnus draait het toch vaak om,

hoe zal ik het zeggen, de terreur van het refrein. En bij TaxiWars is dat vaak niet en dat komt omdat Robin heel melodieus speelt en hij vaak de

"Ik sta er voor spek en bonen bij als hij een solo van een klein weekend begint"

TOM BARMAN

catchyness van een refrein eraan geeft. Dat geeft mij dan weer de vrijheid om gewoon te *freestylen*."

Tot slot: waar zal de afterparty plaatsvinden?

Barman: "Ik weet het niet, hier zeker? Op café hé. Het is een maandagavond, ik ga niet te zot doen. We moeten zes keer spelen deze week."

Verheyen: "Morgen zitten we in Parijs."

Barman: "Gij hebt een hotel gij. Mag je ook schrijven: Robin boekt een hotel voor zichzelf en de andere mogen 's nachts terug rijden. (*lachen allebei*)."

